

Curierul Adventist

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII LUI HRISTOS

Piramida vegetariană din holul Conferinței Generale
vezi *Doar piramidele rămân!* (pag. 22)

Curierul la Loma Linda

La început de an, doresc să scriu câteva rânduri de apreciere pentru *Curierul Adventist*, pe care îl primesc cu regularitate. Ca și în revistele de aici, îmi plac subiectele tratate în editoriale, dar toate articolele sunt de actualitate și informațiile sunt de ultimă oră. De fapt, unele noutăți din biserica mondială le aflăm din ediția română. Apreciez pe toți colaboratorii și rog pe bunul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Daniel Popescu, Loma Linda,
Statele Unite

Colectivul editorial mulțumește pentru cuvintele de apreciere și pentru gândurile calde exprimate de cititori cu ocazia Anului Nou.

3D devine 4D

Rubrica *Dialog direct* deschis a devenit pentru mine o adevărată delectare. Aștept cu mult interes întrebarea și răspunsurile fiecărui număr al *Curierului* și, dacă am ceva de spus cu privire la acel subiect, vă trimit și eu modestele mele opinii.

Mihaela-Corina
Bucur, Oltenița.

Pretutindeni românul este poet

După multă ezitare, m-am hotărât să scriu, încurajat de doi factori:

1. În editoria din august 1994, se sugerează ca aceia pe care bunul Dumnezeu i-a înzestrat cu talentul poeziei să se străduiască să-și aștearnă gândurile în proză. Dar trebuie să recunoaștem că frumusețea Cuvântului lui Dumnezeu este determinată în mare parte și de încântătoarele versuri ale lui David, Asaf sau Solomon. Ca o rezolvare a acestei probleme, doresc să propunerea fratelui Fitzai, de a adăuga la *Curierul Adventist* o pagină în plus, dar de data aceasta pentru

poezie, de vreme ce problema ridicată de dânsul și-a găsit deja rezolvarea.

2. Răspunsul favorabil dat de redacție fratelui Fitzai mi-a dat curaj să scriu, chiar dacă oceanul ne desparte, simțindu-mă un mic mădular al părții românești din trupul lui Hristos. Și nu pot să trec mai departe fără să amintesc câteva versuri care descriu dragostea frățască pe care Dumnezeu a plantat-o în inimile noastre: *Cât de aproape ne simțim! Și ce mult noi ne iubim! Căci dispar și munții și apele/ Inimile bat aproape/ Și-n Isus noi ne unim.*

Redacția *Curierul Adventist* primește în continuare multe întrebări. Unele dintre acestea își găsesc loc în rubrica **3D**. Se pare că, totuși, mulți cititori așteaptă și răspunsuri din partea unor conducători ai bisericii și profesori ai Institutului.

Începând cu numărul din aprilie, vom inaugura o pagină de răspunsuri la întrebări în diferite domenii. Iată subiectele pentru numerele anului 1995, precum și numele celor ce vor răspunde:

aprilie: profetii; răspunde Florin Lăiu, Institutul Teologic Adventist

mai: libertatea religioasă; răspunde Viorel Dima, directorul departamentului libertății religioase

iunie: standarde de viață creștină; răspunde Emilian Niculescu, președinte, Conferința Transilvania de Sud

iuilie: organizație bisericească; răspunde Aron Moldovan, directorul Asociației pastorale

octombrie: Vechiul Testament; răspunde Alexandru Breja, Institutul Teologic Adventist

noiembrie: muzică; răspunde Lucian Cristescu, director pentru Church Ministries

decembrie: Noul Testament; răspunde Gabriel Golea, Institutul Teologic Adventist.

Așteptăm întrebările dvs., cu cel puțin 30 de zile înaintea lunii de apariție a revistei.

Sunt ceva mai în urmă cu știrile. Fiind retras într-un mic orașel la poalele munților Adirondak, *Curierul Adventist* ajunge aici cu întârziere. Nu doresc să aduc reproșuri cuiva, ci mai degrabă mulțumiri, pentru că bucuria primirii lui luminează și șterge orice urmă de nemulțumire. Împreună cu mica grupă de români, chiar dacă jumătate sunt din Voivodina (fosta Iugoslavie), așteptăm cu sete să simțim pulsul fraților de aceeași limbă, să aflăm despre

progresele Evangheliei în România, despre programele bisericii române, după al cărei model funcționăm și noi ca grupă de rugăciune, având aceleași servicii divine începând de vineri seara.

Dionisie Deoanca, Gloversville,
New York, Statele Unite.

Imposibilitatea de a păcătui ?

În articolul „Eu și creierul meu vom sluji Domnului” de Sorin Săndu-lache (noiembrie 1994), se sugerează că există o posibilă legătură între o substanță neurotransmițătoare din creier (GABA) și imposibilitatea de a păcătui.

Nu sunt de acord cu această idee din următoarele motive:

1. Substanțele chimice organice sau anorganice nu sunt agenți morali.

2. Din fericire sau din nefericire, asocierea în discuție ar duce la următoarele posibilități:

a. să sintetizăm în laborator GABA și s-o injectăm în mintea tuturor oamenilor. Ar putea fi acesta „secretul neprihănirii facile”?

Mai este nevoie de evanghelizare, Duhul Sfânt, etc? Se pare că puterea lui Dumnezeu constă tocmai în aceea că folosește neurotransmițătorii „răutății” pentru a crea căile „bunătății”.

Mai recent, se apreciază că celulele nervoase pot produce noi prelungiri (axoni). Aceasta poate ar explica formarea altor căi decât cele formate în copilărie. Nimeni nu poate fi sigur de mecanismele bio-psihice,

pentru că, în adevăr, creierul este o minune.

b. „cei răi” ar putea sintetiza un neurotransmițător opus (al „răului”) și ne-ar putea injecta în creier această substanță. Care ar fi consecințele ?

Mulțumim lui Dumnezeu că nu știm toate secretele creierului și că speranța și siguranța noastră stau în puterea tainică și transformatoare a Duhului Sfânt.

Dr. Adrian Dragomir,
București

DEPARTAMENTE

ARTICOLE

- 2 Scrisori
4 Editorial
5 Editorial special
8 Scrisoare deschisă
căt're biserică
12 Drepturi și
libertăți
13 Dialog
14 Știri, informații,
anunțuri
20 Recenzii de carte

„Dumnezeu va da tot mai multă lumină, iar vechile adevăruri vor fi redescoperite și așezate în rama prețioasă a adevărului. Ca ambasadori ai lui Hristos, noi trebuie să cercetăm Scripturile și să căutăm adevărurile care au fost ascunse sub gunoii erorilor, iar fiecare rază de lumină primită trebuie să fie comunicată altora. Un interes va predomina, un subiect va înghiți pe toate celelalte: Domnul Hristos, Neprihânirea noastră.”

(Ellen White, *Review and Herald*,
23 decembrie 1890)

6 În ce măsură sunt adventiștii urmașii Reformațiunii

Alexandru Breja

9 INTERVIU Educația adventistă în România

Nelu Dumitrescu, Adalbert Orban,
Beniamin Roșca

16 CREDINȚA ÎN ACȚIUNE Romanian Ministries International

Dan Costin

18 Oh, tinerii...

Ion Buciuman

22 SĂNĂTATEA CA MISIUNE Doar piramidele rămân!

Dr. Constantin Dinu

În numărul viitor:

Speranța adventă și valorile spirituale

Adalbert Orban

6 Urmașii
reformatorilor

20 Recenzii de carte

Publicația oficială a Bisericii Creștine Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Apare lunar, sub coordonarea
Comitetului Uniunii

Redactor Adrian Bocăneanu
Consultanți Nelu Dumitrescu,
Viorel Dima, Petre Danci,
Adam Engelhardt, Teodor
Huțanu, Emilian Niculescu,
Virgil Peicu, Iosif Suciu

Colaboratori speciali Ioan
Buciuman, Lucian Cristescu,
dr. Constantin Dinu, Lazăr

Forray, Aron Moldovan, Adalbert Orban, Beniamin Roșca

Tehnoredactare George Toncu

Adresa redacției:

Curierul Adventist, str. Labirint
116, 74124 București, Oficiul
poștal 20, tel. 323 48 95.

Căt're cititori: Dorim să
creăm un spațiu de dialog în
care să puteți comunica suges-
tiii, reacții la articolele pu-
blicate, preferințe pentru anu-
mite subiecte sau abordarea
unor probleme pe care le

socotiți importante. Ne cerem
scuze dacă, din motive de
spațiu, vom reformula unele
scrisori mai lungi.

De asemenea, primim cu
plăcere manuscrise nesolici-
tate. Sunt binevenite infor-
mații și inițiative din viața
comunităților. Aprecieri arti-
cole care tratează aspecte
legate de experiența perso-
nală, puncte de vedere asu-
pra problemelor majore care
ne confruntă, articole pentru
copii. Vă rugăm să păstrați o
copie, deoarece exemplarul

trimis va fi reținut la redacție
pentru o posibilă publicare.
Articolele se vor scrie la două
rânduri și nu vor depăși trei
coli format A4. Ele vor fi
însoțite de numele autorului,
adresa și telefonul. Nu pu-
blicăm articole nesemnate.

Imprimată la Tipografia
Cuvântul Evangheliei.
Adresa: str. Labirint 116,
tel. 323 48 95.

ISSN 1220 - 6725
Anul LXXII nr. 2

Iluziile, realitatea și iubirea

Dacă zice cineva: 'Eu iubesc pe Dumnezeu', și urdște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede?' (1 Ioan 4,20)

Apostolul își conduce cu mână hotărâtă argumentația spre concluzia implacabilă: Nu poate fi vorba de iubire față de Dumnezeu fără iubire față de frate. Noi adunăm cu sârguință justificări ale imposibilității de a iubi pe cineva și nu simțim deloc semnificația cutremurătoare a acestei atitudini: „Iubești pe Cel nevăzut, crezi./ Urând pe frate-tău că-l vezi?!“ (Imnuri creștine nr. 212).

De ce avem noi, creștinii, tendința să ne măgulim că stăm destul de bine cu Dumnezeu, în timp ce relațiile cu semenii sunt lamentabile?

Probabil pentru că ar fi insuportabil să recunoaștem cu sinceritate că nici pe Dumnezeu nu-L iubim. Ce ne-ar mai rămâne?

De asemenea, noi suntem dispuși să-L iubim pe Dumnezeu într-un mod vag, investind în această iubire numai atât cât dorim noi, pentru că nimeni nu va îndrăzni să conteste și nici să probeze această iubire. Spre deosebire de această dragoste secretă și indiscutabilă, iubirea față de aproapele este extrem de pretențioasă și solicitantă, vizibilă și verificabilă.

De la ușor la greu

Linia argumentației indică o ierarhie a gradului de dificultate: este ușor să-ți iubești fratele și este greu să iubești pe Dumnezeu. Cine înoată în apă mică poate încerca și apele adânci. Cine nu iubește pe fratele (ușor), nu iubește nici pe Dumnezeu (greu). Cine nu știe să îngrijească mușcatele din fereastră, să nu se apuce de cultivat orhidee. Este mai greu.

De ce este mai greu să iubești pe Dumnezeu? Aparent răspunsul este: pentru că este departe. Deci, este ușor să iubești aproape și greu să iubești departe. Așa să fie?

Cred că experiența contrazice această clasificare. Iată un tânăr care se află în vizită într-o comunitate. Observă o fată recitând o poezie sau conducând clasa Școlii de Sabat. Este uimit. Pe măsură ce se gândește la ea, își dă seama că ea corespunde celor mai strălucite așteptări. Până să aibă prima ocazie să discute cu fata, este complet îndrăgostit de ea.

Dezamăgirea

Dar urmează situații în care o poate cunoaște mai bine. Iluziile se destramă. Ea nu este ce a crezut că este. Adesea, idealizarea naivă a fost cultivată într-atât încât dezamăgirea vine abia după căsătorie. Atunci el spune: Nu mai ești ca atunci când te-am cunoscut. De ce te-ai schimbat?

Vedeți, i-a fost ușor să o iubească de la distanță, când nu o cunoștea. Dar, la apropiere, iubirea se risipește. Dacă veți spune că, de fapt, nu o iubise nici la distanță, vă dau dreptate. El nu iubea acea persoană, pentru că nici nu o cunoștea; el iubea părerea și iluziile lui despre fete și-i fusese foarte ușor să le atribuie acelei fete *tocmai* pentru că nu o cunoștea. Dar ea era altfel. Ea nu avea nici o vină că nu se potrivea așteptărilor și prejudecăților lui.

Același mecanism derutant se manifestă în multe alte relații umane. „Ah, dacă aș avea niște copii ca ai tăi...“, spune o mamă prietenei sale. Dar, după prima zi pe care acei „copii perfecți“ o petrec în familia ei, părerea i se schimbă.

Un pastor vizitează o comunitate. Este uimit de atenția care i se arată. Predicile îi sunt urmărite cu creionul în mână. La ieșire nu conțesc aprecierile. Trebuie să aleagă dintr-o duzină de invitații insistente la masă. „Ah, își spune el, dacă aș ajunge vreodată pastorul acestei comunități...“ Și visul se împlinește. Dar visul se și destramă repede. După șase luni se interesează, discret, la conferință, dacă nu sunt planuri de mutare. Nu știe că și prezbiterii co-

munității au sugerat președintelui, la fel de discret, că pastorul lor ar putea completa postul vacant de la conferință ...

Este ușor să iubești aproape și greu să iubești departe? Experiența arată că este exact invers, cel puțin dacă în exemplele noastre era prezentă iubirea.

Dar probabil că nu. Pentru că iubirea nu este generată de atractivitatea sau valoarea cuiiva. Iubirea nu este recompensa pentru cel ce se poartă draguț cu tine și-ți aprobă ideile. Iubirea înseamnă acceptare necondiționată și acțiune binevoitoare față de cel care este în raza ta de relație, oricât de diferit este el de tine sau de așteptările și normele tale. Cine iubește, iubește și pe cel ce este altfel.

Cel ce este altfel

Atunci care este sensul argumentației lui Ioan? Ar putea fi următorul: „Cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede (și care este altfel de cum se așteaptă), cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede (și care este incomparabil mai altfel de cum se așteaptă)?“ Ne mirăm de oamenii mari ai lui Dumnezeu care au ajuns greu să-L iubească? Pentru că aceasta este opera unei vieți întregi: „A-L iubi pe Cel nemărginit, pe Cel a toate știutor, cu toată puterea, cu mintea și cu inima, cere cea mai înaltă dezvoltare a oricărei puteri. Aceasta înseamnă ca în întreaga ființă - trup, minte și suflet - să fie refăcut pe deplin chipul lui Dumnezeu“ (Educație, pag. 16).

Viața cu Dumnezeu înseamnă un drum dureros și pasionant de renunțări la prejudecățile despre El - și la o iubire imatură și posesivă - pentru a-L cunoaște cât de altfel este El și a-L iubi autentic.

Și numai această iubire eliberată pe semenii noștri să fie și să devină ceea ce sunt desemnați să devină prin viața lor cu Dumnezeu dragostei.

ab

O, consecvență! Tu ești o piatră rară...

Ne place să ni se spună „oamenii Cărții”, bine-cunoscută fiind orientarea noastră strict biblică pentru orice doctrină și practică. Ca pretutindeni în lume, și în țara noastră istoria mesajului advent a înfruntat timpul cu devisa „Stă scris!” Încrederea în Cuvânt s-a dovedit a fi un adevărat scut divin și este totodată siguranța noastră pentru mai departe.

Înțelegerea adevărului implică studierea fiecărui subiect în ansamblul Revelației, luând în seamă toate referințele scripturistice, „puțin aici, puțin acolo” (Is. 29, 10).

Pomind de la „puțin aici, puțin acolo”, se poate ajunge la minunata cunoaștere a adevărului sau la dezastroasa confuzie a ereziei. „Macazul” se află în punctul-cheie numit consecvență. Într-o dispută cu dl. Garmire care, deși mărturisea credința sa în *Mărturiile*, le folosea pentru a-și susține propriile idei, Ellen White îi răspunde: „Susținerea ta este o așa încercătură de inconsecvențe, încât puținii vor fi înșelați...” În încheiere, ea exclamă: „O, consecvență! Tu ești o piatră rară!” (*Selected Messages*, cartea 2, pag. 81-82).

Din nefericire, se pot întâlni și printre noi susținători ai unor idei diferite de cele ale corpului bisericii, bazate pe „citate”. Am fost pus astfel, chiar de către membri adventiști, în fața unor citate din Biblie pentru a susține, de pildă, practica de a folosi alcool în mod temperat. Sunt prezentate citate din *Spiritul Profetic* pentru a susține un evantai foarte bogat de practici și atitudini, nu numai diferite de cele general cunoscute și acceptate, dar și extrem de diverse și contradictorii, cum sunt: folosirea cafelei, ascultarea de muzică lumească, practicarea dansului, a relațiilor intime premaritale sau extramaritale, dar și impunerea unei diete strict vegetariene, neimplicarea în evanghelizare pe motivul că biserica nu este încă gata, divorț pentru motive nebible și altele. Nici *Manualul bise-*

ricii nu este trecut cu vederea. Au fost situații când am fost pus simultan în fața a trei ediții! Acum „noul manual” pare pentru unii foarte potrivit, ca antologie de citate, pentru a-și susține poziția „revoluționară”, „democratică” și de nesocotire a diferitelor forme de autoritate ecleziastică.

Interesant, citarea nu este o practică recentă. Referindu-ne doar la *Scriptură*, scrierile soarei White și *Manualul bisericii*, putem ușor constata folosirea frecventă a citării. Însuși Mântuitorul citează din *Vechiul Testament*.

Există însă o cursă: inconsecvența, adică a cita, chiar cu exactitate, afirmațiile cuiva, dar a le da un alt înțeles. Sora White vorbește de unii care „iau o propoziție de aici și alta de dincolo, scoțându-le din contextul lor real și aplicându-le potrivit propriilor lor idei” (*Ibid.*, cartea 1, pag. 42). „Mulți studiază *Scripturile* cu scopul de a dovedi că propriile lor idei sunt corecte. Ei schimbă înțelesul Cuvântului lui Dumnezeu pentru a se potrivi propriilor lor opinii... Ei citează jumătate de propoziție, omițând cealaltă jumătate care, dacă ar fi citată, ar dovedi că argumentarea lor este falsă” (*Manuscript Release*, vol. 2, pag. 252). Tot serva Domnului prezintă o mare varietate de persoane care folosesc această metodă: Satana, „îmbrăcat în înger de lumină, va cita *Scriptura* pentru a-și susține ispitele pe care le aduce în fața oamenilor, îndemnându-i la îngăduința apetitului și plăcerii lumești, care sunt atât de potrivite inimii firești” (*Counsels on Stewardship*, pag. 204); spirituiștii „citează *Scriptura* așa cum a făcut și Satana cu Hristos. Ei zic: Cercetați toate lucrurile” (*Signs of the Times*, 12 aprilie 1883); chiar câte un soț „citează textele *Scripturii*, ca să arate că el este capul și că trebuie ascultat în toate lucrurile” (*Review and Herald*, 2 februarie 1886); lacomii citează *Scriptura* pentru a nu face sacrificii (*Signs of the Times*, 2 septembrie 1886); ne-

pocății, pentru a nu se pocăi (*Ibid.*, 20 aprilie 1904), etc.

„Dragostea adevărului” (2 Tes. 2, 10) este caracteristica oricărui creștin adevărat. Iar adevărul dumnezeiesc nu poate fi înțeles corect decât de cei duhovnicești (1 Cor. 2, 14). Avertizând în legătură cu folosirea citatelor, Ellen White precizează: „Nu dorește să mai citezi vreodată din sora White până ce nu vei ajunge să știi ce crezi. Citează *Biblia*... Dă-o pe față în mod corect în viața ta și vei cunoaște mai multă *Biblie* decât cunoști acum” (*Collecția Spaulding-Magan*, pag. 174).

Trăirea practică a adevărului este cheia înțelegerii lui corecte: „Mulți cercetează cu sinceritate Cuvântul, căutând lumină... Dar, atunci când aceste adevăruri le-au fost prezentate pentru prima dată, ei nu au pășit în experiența practică. Neavând această experiență, unii nu apreciază valoarea adevărilor care sunt pentru noi pietre de hotar... Ei nu aplică corect *Scripturile* și astfel oferă cadrul unor teorii care nu sunt corecte... Acesta este planul vrăjmașului” (*Manuscript Release*, vol. 17 pag. 12).

Există un scut pentru a contracara această primejdie: „*Mărturiile* sunt propria lor cheie pentru explicarea soliiilor adresate, așa cum *Scripturile* se explică prin *Scripturi*” (*Selected Messages*, cartea 1, pag. 42). Experiența personală a credinței este celălalt element al înțelegerii și vestirii corecte a adevărului: „Citează pasaje simple din *Scriptură*, cu blândețe și credință. Ca medici chemați de Dumnezeu, roștiți cuvintele Sale, uneori pentru a convinge de păcat, dar întotdeauna pentru a inspira nădejde” (*Paulson Collection*, pag. 43).

Dumnezeu să ne ajute să descoperim piatră rară a consecvenței: să înțelegem orice citat inspirat în contextul întregului adevăr și să-l mărturisim, în primul rând, cu viața trăită.

Teodor Huțanu,
președintele Conferinței Moldova

În ce măsură sunt adventiștii urmașii Reformațiunii?

Alexandru Breja

Din punct de vedere teologic, se poate spune că marile teme ale Reformațiunii - *sola scriptura*, *sola fide* și *sola gratia* (numai Biblia, numai prin credință, numai prin har) - au găsit un ecou clar în sânul adventismului, prin locul central acordat Scripturilor și mântuirii prin har, prin credință. Alte învățături de seamă, ca cea despre biserică, despre preoția tuturor credincioșilor sau despre liberul arbitru, și multe al-

tele, sunt printre învățăturile lor fundamentale.

Cealaltă latură a moștenirii Reformațiunii constă în efectul acesteia asupra practicilor din cadrul adventismului. De la structura serviciilor divine (lutherană și reformată) și imnologie (Luther, Wesley, etc.), la slujirea pastorală (pietiști, anabapțiști, menoniți) și organizarea vieții religioase (pietism, în special), de la interesul social la interesul pentru misiunea mondială, toate aceste fațete au fost moștenite, rafinate, de-a lungul anilor. Nu se pot trece cu vederea practicile legate de botez (anabapțiști, bapțiști), de Cina Domnului (ca memorial, în majoritatea curenților reformatoare amintite) și de disciplina bisericească, ca în mișcările post-reformatoare.

Se poate spune, la modul general, că adventiștii au moștenit învățăturile de bază ale Reformei, precum și multe din practicile reformatorilor de mai târziu. Deși ei au acceptat cu un spirit critic această moștenire, lucrurile nu au mers totdeauna așa. Ei au împrumutat, neintenționat, accente care ar fi trebuit evitate, așa cum ar fi etica de tip „ce să faci” și „ce să nu faci” a pietiștilor și puritanilor, precum și alte înclinații, cum ar fi cele către conservatorism, legalism și perfecționism. Cu toate acestea,

Se spune că un creștin pe genunchi vede mai departe decât un savant pe vârful picioarelor. Dacă adventiștii de ziua a șaptea susțin că văd mai departe decât alții, nu numai înainte și înapoi, ci și în sus, este pentru că ei stau pe umerii multor generații de giganți, fiind deținătorii unei moșteniri inestimabile.

Adventiștii sunt o verigă în șirul neîntrerupt al martorilor adevărului. Ellen G. White, profesorul lor modern, vorbește pe larg și plină de inspirație despre acest lanț neîntrerupt de reformatori, despre învățăturile și viața lor. Este o deosebită onoare și în același timp o uriașă răspundere să fii moștenitorul unei asemenea zestre. Ca adventiști, suntem mândri de această pretenție. Suntem oare corecți? Și dacă da, în ce măsură?

1. Adventiștii de ziua a șaptea sunt adevărații urmași ai reformatorilor, în măsura în care ei acceptă învățăturile și practicile de bază ale acestora. Arzând mai mult sau mai puțin viu, torța adevărului divin a fost dată din mână în mână de-a lungul veacurilor, din generație în generație, de către eroii credinței. Adventiștii au acceptat responsabilitatea de purtători de lumină pentru ultima generație, păstrând tot ceea ce era de mai mare valoare.

după un secol și jumătate de experiență, ei au început să descopere și să depășească multe din aceste înclinații. Putem spune, așadar, că moștenirea teologică a Reformațiunii a modelat gândirea și viața adventismului, într-o măsură considerabilă.

2. Adventiștii de ziua a șaptea sunt corecți în pretenția lor de a fi adevărații urmași ai reformatorilor, în măsura în care ei păstrează elementul de protest în cadrul protestantismului. Totul a început cu o scânteie. Era prin 1375-1378, când Wicliffe s-a ridicat împotriva papei și a bisericii oficiale, punând sub semnul întrebării autoritatea lor. O altă voce s-a auzit în Boemia: Ioan Huss, 1403. Cu un secol mai târziu, o întrebare, care s-a dovedit a fi revoluționară, a fost auzită pe Scala Sancta din Roma: Cine știe dacă toate acestea sunt adevărate? Protestul lui Luther din 1517 - cele 95 de teze - s-a transformat într-o „mare strigare”, zguduind din temelii instituțiile bisericii și ale credinței (indulgențele, relicvele, peregrinările, cruciadele, etc.). Apoi „protestul prinților”, 1529, și multe alte voci s-au alăturat, pentru a pune sub semnul întrebării autoritatea religioasă a vremii. Mișcările și bisericile care au rezultat au fost numite mai târziu pe drept cuvânt „protestante”.

Deși elementul protestului a fost pierdut într-o anumită măsură în timpul aprigelor lupte doctrinare ale ortodoxiei protestante (perioada ce a urmat imediat după Reformațiune, când accentul de pe nevoia unei experiențe pentru suflet a alunecat pe formularea cât mai desăvârșită a doctrinei), alții au continuat să protesteze pentru starea deplorabilă din cadrul bisericilor protestante:

anabapțiștii, căutând puritatea bisericii și vieții, în lumina învățăturilor și modelelor nou-testamentale; *puritanii*, străduindu-se pentru forme mai curate de închinare și o disciplină mai severă în vederea păstrării bisericii cât mai pure; *pietiștii*, cu insistența lor asupra devoțiunii și asupra reformării vieții și nu numai a doctrinei; alții ca ei au transmis mai departe glasul protestului pentru o viață mai sfântă, mai curată.

Adventiștii, ca succesori și moștenitori ai celor mai bune tradiții (în sensul de realizări) ale Reformațiunii, au preluat elementul protestului în cadrul protestantismului. O simplă privire la solia și învățătura lor va fi suficientă: subiectul judecății, învățătura despre căderea Babilonului, fiara, chipul ei, solia reformei sănătății, iminența revenirii, și așa mai departe, sunt doar câteva exemple.

Adventiștii rămân corecți în pretenția lor de a fi urmași ai reformatorilor atâta timp cât păstrează și duc mai departe elementul protestului împotriva oricărei piedici și a păcatului care ne înfășoară așa de lesne, pentru a alerga cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea (Evr. 12,1). O adevărată biserică protestantă va sta totdeauna lângă acest principiu, acceptând în același timp riscul de a fi un protestant și, la nevoie, a-i plăti prețul, oricât de mare ar fi acesta: lepădare, suferință, persecuție, temniță și chiar moarte.

3. Adventiștii de ziua a șaptea sunt adevărații urmași ai reformatorilor, în măsura în care continuă și sunt decisi să desăvârșească Reformațiunea începută. Se spune că o biserică este reformată atâta timp cât ea continuă să se reformeze. Reformațiunea este o mișcare dinami-

că. Deși cele mai multe mișcări religioase au sfârșit prin a deveni un „monument” - urmând traseul un om, o idee, o mișcare, o biserică și în final un monument -, mișcarea reformatoare a trecut ca un fir de argint prin diferite grupări, mișcări și biserici, astăzi fiind bine ancorată în adventism, întrucât „cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei” (Prov. 4,18).

Așadar, Reformațiunea continuă prin adoptarea descoperirilor fundamentale ale reformatorilor și prin adăugarea de lumină nouă, alături de vechile adevăruri - doctrina despre Sanctuarul ceresc, lucrarea Marelui nostru Preot, Spiritul Profeției, reforma sănătății - și, de asemenea, adăugarea de noi accente - perspectiva judecății pre-adventive și a iminenței revenirii a lui Isus.

Deși, în strădania de a desăvârși Reformațiunea începută, dragostea celor mai mulți se va răci, iar reforma teoretică va întâmpina dificultăți la traducerea ei în practică, totuși, făgăduința unei lucrări încheiate de adventiștii asigurarea unei Reformațiuni desăvârșite. Cu speranță și hotărâre ei așteaptă „până când vine vremea ca Dumnezeu să restaureze toate lucrurile, așa cum a promis cu mult timp în urmă” (Fapte 2,21, după NIV). Ei știu că singura lor opțiune este: ori reformare, ori deformare! Ce provocare de a fi un urmaș al reformatorilor! Iar adventiștii sunt adevărații succesori, într-o măsură nebanuită.

Alexandru Breja predă în cadrul Institutului Teologic Adventist

„Ție îți scriu“

De multe ori v-am scris vouă, tuturor. Ne-am așezat cu toții sub aceeași lumină. Dar, de data aceasta, voi folosi limbajul biblic, care în marea majoritate vorbește omului la persoana a doua singular.

Deci îți scriu ție, nu vouă, nu nouă, nu lor, ci ție. Căci tu ești o personalitate distinctă, cu experiențe, cu aspirații, cu regrete și cu bucurii, cu așteptări și cu speranțe. Tu ești obiectul unic al dragostei lui Dumnezeu, fie că ești copil, vârstnic sau tânăr, bărbat sau femeie, savant sau lipsit de instruire școlară, intelectual sau meseriaș, funcționar sau agricultor.

Tu ești un suflet care are privilegiul să cunoască pe Cel care este la cârma tuturor evenimentelor vieții tale. Isus te-a ales înainte de a te naște, ca să fii liber să alegi viața, să-L alegi pe El ca prieten. Te-a înconjurat cu binecuvântări, cu ocazii care sunt uneltele Sale în modelarea caracterului tău.

Îți scriu ție, pentru că știu că ai nemulțumiri față de starea ta spirituală. Te descoperi ca un laodicean. Ai visat să ai o trăire frumoasă și bogată, să duci o viață de biruință și te-ai chinuit să înaintezi. Eforturile tale s-au soldat cu un gust amar și deseori cu nereușită. În loc să înaintezi cu vitezele timpurilor moderne, te târâști cu viteza melcului. Zilele tale zboară „mai repede decât suveica țesătorului“ și rodul lor este deseori deșertăciune.

Uneori Isus îți spune că „îți merge numele că trăiești dar...“; în realitate, față de Dumnezeu, ești mort. Alteori auzi aprecierea că te miști „ca ușa în balamalele ei“, și cânti cu durere versurile cântării „ah, doar frunziș, dar rod n-ai aduci“.

Ce impresie fac aceste constatări asupra ta? Ciudat ... ești de acord, dar nu dai nici un semn de îndreptare ... te mulțumești să

constați, și atât. În ritmul în care trăiești, când crezi că vei fi pregătit pentru întâlnirea cu Isus? În câți ani socotești că totul va fi gata? Un an? 5, 10, 20, 50 ani, sau încă 150 de ani de rătăcire aici?

Toate acestea le constați, le recunoști, le mărturisești, dar mereu amâni hotărârea pentru mâine, când împrejurările vor fi mai favorabile, vei fi mai dispus să te angajezi în experiența nașterii din nou, și mâine rămâne mereu... mâine.

Isus îți trimite o scrisoare de dragoste și de compasiune: Știu faptele tale ... știu „că ți-ai părăsit dragostea dintâi“, știu că n-ai lepădat credința Mea, dar am ceva împotriva ta. Ce poate fi acel ceva? Numai tu știi.

Dar scrisoarea are și lumină, are și făgăduință, are și încurajare, are și perspectivă și viziune, are și viitor: „Îți voi da cununa vieții... te voi păzi de ceasul încercării“. Ești prețios și te iubesc.

Îți scriu ție, pentru că asupra ta operează harul divin. Cu tine, Dumnezeu vrea să arate lumilor necăzute în păcat minunea harului Său de a transforma viața.

Pe tine te-a chemat Dumnezeu să mărturisești harul Lui prin viața și prin influența ta. El te-a invitat să trăiești viața o singură dată. El te-a trimis să luminezi pe cei de departe și să ferești de stricăciune pe cei de aproape. Prin tine, El trimite o epistolă tuturor celor cu care vii în contact zilnic.

Tu rămâi răspunzător pentru o reprezentare corectă a Tatălui și a caracterului Său. Să nu dezamăgești pe Cel care te-a trimis.

Tu ești cel mai bogat moștenitor care a existat vreodată. Și moștenirea te așteaptă de mult.

Tu ești cel mai fericit dintre cei care au trăit în toate veacurile. Ești mai aproape decât oricare alții de casa ta veșnică. Ieru-

salimul cerese te așteaptă să-ți ocupi locul în marele număr al celor mântuiți. Sunt mulți așteptați, dar tu ești cel dintâi. Pentru tine s-a plătit prețul cel mai mare, un preț de sânge. Pentru tine s-a urzit un plan care acum este gata să se încheie. Ție ți-a fost rânduit un înger însoțitor care a vegheat toate clipele vieții tale.

Și nu a fost suficient. Pentru tine a venit Isus în lumea noastră, în asemănarea ta, ca să-ți ofere ceea ce nimeni nu-ți putea da: iertarea, curățirea, îndreptățirea, sfințirea și răscumpărarea. Prin înfiere, ai devenit o parte a trupului lui Hristos, un mădular absolut necesar în planul Său de restaurare. Nimeni nu poate să facă lucrarea la care tu ești chemat.

Isus te cunoaște pe nume, știe unde locuiești, cunoaște strada și numărul casei, îți cunoaște plusurile și minusurile caracterului. El știe și ce poți deveni dacă-L alegi pe El și te predai Lui, punându-te în slujba Sa. El știe măsura dragostei tale pentru El și cauza Sa.

Acum, în cer, în cinstea ta se pregătește marea festivitate a primirii. Ultimele repetiții sunt pe sfârșite. În partitura cântării Mielului este prevăzută partea ta, care este numai a ta. Ești destinat pentru veșnicie și pentru Miel.

M-am simțit îndemnat să-ți aduc aminte toate acestea acum, când ultimele raze de soare își aruncă lumina lor asupra unei planete răzvrățite, dar iubite de Dumnezeu.

Am încredere că scrisoarea te va găsi și-ți va reaminti că ai o ocazie unică pe care nu o poți pierde fără consecințe dramatice.

De aceea îți scriu ție, nu vouă, nu lor.

Te îmbrățișează cu toată dragostea fratele tău,

Nelu Dumitrescu,
președintele Uniunii române

Educația adventistă în România

Nelu Dumitrescu / *rectorul Institutului Teologic*
Adalbert Orban / *decanul Institutului Teologic*
Beniamin Roșca / *director pentru educație*

Red: *Ultimii ani au fost marcați de o diversificare a educației adventiste în țara noastră. Care sunt, în prezent, principalele forme de instruire și formare?*

ND: Acesta este unul dintre cele mai dinamice domenii ale activității bisericii din țara noastră, o sursă de mari satisfacții și speranțe, dar și de poveri și îngrijorări. Fratele Roșca, directorul pentru educație, este gata să răspundă mai pe larg.

BR: În biserică se continuă formele clasice de educare prin predicarea Cuvântului, pregătirea doctrinală a viitorilor membri, Școala de Sabat și activitățile de tineret. Singura instituție propriu-zisă de educație a fost Seminarul Teologic. Astăzi, acesta are grad de institut. Acum se adaugă noi instituții de învățământ: Școala sanitară postliceală adventistă Brăila, seminarele liceale din București, Cluj-Napoca și Craiova. Dar ceea ce se dorește să devină cea mai puternică formă de educație a copiilor și a tinerilor este un sistem de predare a Bibliei în biserică. În relație cu acesta se va organiza și predarea religiei în școală de către biserica noastră, pentru copiii adventiști.

Red: *Care va fi contribuția specifică a acestei forme de educație?*

BR: Acesta este un sistem care completează Școala de Sabat prin prezentarea sistematică a istoriei biblice și a principalelor subiecte cuprinse în ea. Se adaugă cursuri de creaționism, istorie a bisericii creștine și adventiste, precum și o instruire în domeniul practice, cum ar fi binefacerea și misionarismul.

Red: *Ce pregătiri se fac pentru a pune în funcțiune acest mecanism complex?*

BR: Sunt trei direcții de pregătire: 1) elaborarea materialelor, care presupune traducerea și adaptarea de manuale, plus scrierea de materiale specifice bisericii din România; 2) pregătirea cadrelor pentru predare - acestea vor fi absolvenți ai seminarelor liceale, absolvenți ai unei preconizate școli de teologie didactică la care vor avea acces participanții la Școala de misionari voluntari cu bacalaureat sau licențe, cadrele didactice calificate și, desigur, absolvenții Institutului Teologic. Pentru cadrele didactice, în vara acestui an se organizează un curs special de educație creștină cu sprijin de la Southern College (SUA). 3) Asigurarea condițiilor de spațiu și timp necesare, ceea ce se va putea realiza numai cu sprijinul comunităților. Va fi de dorit ca fiecare comunitate să pregătească spațiile necesare pentru patru grupe de vârstă, un timp minim de 90 de minute pe săptămână (de preferință în afara zilelor de Sabat). Acest program se desfășoară la inițiativa și cu sprijinul Diviziunii și este desemnat să devină cel mai important program de educație religioasă, cuprinzând totalitatea tineretului adventist.

Red: *Care este stadiul în care se află „construcția umană” a Institutului teologic?*

ND: Încercările făcute până în 1989, de a perfecționa profesori prin studii în străinătate, au adus prea puține rezultate durabile. După 1989, s-au oferit noi ocazii de a trimite tineri să studieze la școlile teologice de la

Newbold (Anglia) și Collonges (Franța).

În 1992, s-a recunoscut nivelul universitar al institutului, ceea ce face și mai urgentă pregătirea. Eforturile susținute pentru construcția unei echipe calificate și diversificate de profesori vor continua, atât pe căile cunoscute, cât și prin forme noi.

AO: Planul elaborat de Uniune, în colaborare cu Diviziunea Euro-Africa, va soluționa această nevoie într-o perspectivă mai îndelungată. În prezent, nevoile diferitelor catedre sunt acoperite, în parte, cu ajutorul profesorilor invitați din străinătate, ca și printr-un număr de profesori colaboratori din țară.

Red: *Care este obiectivul principal urmărit în educația din institut?*

ND: Primul obiectiv este ca studenții să fie formați ca niște creștini veritabili, apoi ca niște misionari, pastori și profesori veritabili.

AO: Urmărim formarea caracterului în spiritul principiilor Cuvântului lui Dumnezeu și o pregătire teologică temeinică, în vederea unei rodnice slujiri.

Red: *Ați condus în ultimii ani examinarea candidaților la admiterea în Institut. Ce observații aveți cu privire la interesul și pregătirea candidaților?*

ND: În ultimii ani s-a vădit un interes semnificativ, manifestat și prin prezența masivă la examene. Exigențele noastre au fost destul de ridicate, având în vedere numărul limitat de locuri. Dar mulți tineri s-au dovedit bine pregătiți și au venit cu o ex-

periență spirituală deosebită. Examinarea trebuie să observe și chemarea lui Dumnezeu la slujire.

AO: Se pare totuși că unii dintre candidații s-au pregătit doar în preajma concursului de admitere, potrivit propriilor lor mărturisiri. Să deduc de aici că motivațiile lor nu provin dintr-o adevărată vocație interioară pentru pastorație? Uncori, ni s-a creat și impresia că aprecierile foarte călduroase din fișele de evaluare, primite din partea pastorilor și comitetelor comunităților, nu se regăseau în aptitudinile demonstrate de candidații în cadrul examenului.

Red: De aceea, în ultimii doi ani, nu au fost ocupate toate locurile...

ND: Da, am preferat să avem studenți bine pregătiți, deși aceste locuri neocupate înseamnă o pierdere pentru Institut, ca și pentru biserică.

Red: Ce ar putea fi făcut pentru a ridica nivelul candidaților? Ce pregătire este necesară?

AO: Este necesară urmărirea pe o perioadă mai îndelungată a dezvoltării unor tineri capabili și consacrați. Ar fi bine ca pastorii lor să-i pregătească în mod sistematic și să-i pună, din timp, în legătură cu conferințele. Și Institutul Teologic ar putea să organizeze întâlniri cu acești tineri în timpul vacanțelor. Cred, de asemenea, că timpul trecut de la botez până la concursul de admitere, cât și activitatea candidatului în comunitate și în afara ei trebuie să fie cântărite mai atent.

BR: Este important ca admiterea la Institut să fie privită ca un proiect pe termen lung și pregătirea să înceapă cu doi sau mai mulți ani înainte.

Este necesară o bună cunoaștere a Scripturii, a literaturii existente în limba română - în principal cărțile Spiritului Profetic, citite cu creionul în mână, Manualul de doctrine biblice și expunerea celor douăzeci și șapte de puncte de doctrină (*Ce cred adventiștii de ziua a șaptea*, București, 1994). Calitatea exprimării vorbite și scrise în limba română și cunoașterea limbii engleze sunt importante.

Ar fi recomandabil ca, în comunitățile mai mari, să se formeze grupe de studiu ale viitorilor candidați. Cred că și liceele vor contribui într-o măsură semnificativă la o mai bună pregătire a candidaților.

Red: În ce fel ajută Institutul comunitățile de limbă maghiară?

ND: Avem un număr însemnat de comunități de limbă maghiară și Institutul pregătește pastori pentru întreaga Uniune. Candidații de limbă maghiară au posibilitatea să dea examenele biblice în limba maternă. În noul plan de învățământ, pentru aceștia este prevăzut un curs de maghiară, pentru a se asigura cea mai bună calitate a slujirii lor viitoare. Astfel, studenții maghiari și reprezentanții altor minorități etnice sunt încurajați să se pregătească pentru Institut, ca să poată sluji pe cei de aceeași limbă.

AO: Din cei 125 de studenți de la cursul de zi, doisprezece sunt de naționalitate maghiară, iar alți doi cunosc limba maghiară. Aș dori să încurajăm conferințele Transilvania de nord și de sud să orienteze pe cât mai mulți tineri din comunitățile maghiare spre Institutul Teologic, deoarece în viitor nevoile vor fi mai diverse - lucrarea de publicații, educație, radio, etc.

ND: De asemenea, merită să spun că, la cursurile de zi, avem studenți din Republica Moldova și din Statele Unite, iar la fără frecvență sunt studenți din cinci țări.

Red: Avem astăzi trei seminare liceale. Care este rațiunea lor de a fi?

ND: Crearea unei atmosfere prielnice pentru dezvoltarea caracterului, pentru modelarea concepției adventiste despre viață, cultivarea simțului misiunii - în perioada de maximă plasticitate a adolescenței.

BR: Majoritatea profesorilor sunt adventiști, astfel că, într-o măsură din ce în ce mai mare, gândirea adventistă va fi o parte integrantă a predării și la materiile de științe, literatură, artă, etc.

Comunitățile școlare sunt, de asemenea, mijloace de formare în vede-

rea unei bune pregătiri pentru diferitele slujbe din comunitate - predicare, diaconie, binefacere și activitate socială în general. Pentru a realiza această cerință, este natural ca la viața comunității școlare să participe întreaga echipă de profesori, astfel încât să existe o continuitate a învățării și formării spirituale.

Un aspect specific este reprezentat de materiile de Biblie - după programa recomandată de Conferința Generală - cuprinzând doctrine biblice, istoria creștinismului și a adventismului, etc.

Accentul pus asupra învățării limbii engleze are ca scop accesul direct la literatura adventistă. Se conturează o folosire mai intensă a mijloacelor audio-vizuale.

Red: Aveți și dificultăți. Concentrarea de tineri adventiști implică răspunderi speciale. Ce se face pentru a se cultiva atitudini morale și spirituale sănătoase?

BR: Carențele cunoscute ale educației din școlile obișnuite se răsfrâng și asupra școlilor noastre. Școlile se dovedesc și un „termometru” al educației religioase în familie, scoțând la iveală deficiențe serioase. Este vorba de carențe intelectuale - repertoriu destul de redus de cunoștințe de cultură generală și chiar de cultură biblică - dar și carențe de comportament - plecând de la aspecte elementare de comportament, deprinderi igienice și până la capacitatea de integrare socială normală.

Școala încearcă să remedieze ceea ce este posibil, dar este neapărat nevoie de sprijinul familiilor și al comunităților din care provin copiii. Este nevoie de consecvență în aplicarea concepțiilor adventiste - de exemplu cele privind reforma sănătății - pentru ca teoria și practica din școală să coincidă cu instruirea și viața din familie și comunități.

Se pare că a existat o concepție păgubitoare - și anume lipsa de importanță a pregătirii intelectuale. Dar Biblia și Spiritul Profetic nu conțenească să ne atragă atenția asupra nevoii cultivării tuturor capacităților minții în acest ultim ceas al lumii, când Satana atacă tocmai mintea.

Red: *Au școlile adventiste resurse umane pentru a urmări aceste teluri ale educației?*

BR: Pentru aspectele spirituale, fiecare școală adventistă are asigurată prezența unui capelan care, ajutat de pedagogi, oferă sprijin elevilor atât în procesul de instruire, cât și în șlefuirea caracterului și a comportamentului. Întregul corp profesoral, împreună cu directorii, manifestă o preocupare continuă de transmitere a valorilor veșnice și se străduiesc să fie un model moral.

Red: *Frate Dumitrescu, acum câteva zile ați condus o ședință a comitetului local al Școlii de la Brăila. Ce este nou la Brăila?*

ND: Am găsit o grupă de tineri entuziaști, dotoriori să se pregătească ca buni slujitori în domeniul sănătății. Corpul profesoral este gata de sacrificiu în această misiune, în condiții deocamdată neprielnice. Școala are statutul de școală a bisericii, cu deplină recunoaștere din partea statului. Există o relație de colaborare cu Școala de nursing de la Atlantic Union College, din Statele Unite.

Participarea mea la comitetul școlii este expresia unui efort de organizare deșus în ultimele luni, crearea unei structuri conforme regulilor din sistemul educațional adventist mondial - în cadrul oferit de legislația românească. Cele mai bune surse adventiste vor fi valorificate continuu, atât în

domeniul conținutului și metodelor instruirii, cât și al organizării.

Red: *Care sunt perspectivele educației adventiste în România?*

ND: Există proiecte apropiate - perfecționarea organizării instituțiilor existente, asigurarea facilităților și a cadrelor didactice.

Pe termen lung, lucrăm pentru o strategie care să îmbine armonios toate nivelele și formele de educație, ca să oferim bisericii o structură solidă de pregătire a tineretului, în vederea slujirii cu pricepere și pasiune pentru biserică și pentru omenire. Pentru calitatea bisericii lui Dumnezeu, activitățile de educație sunt esențiale.

Pregătiri pentru admiterea la Institutul Teologic Adventist

Se primesc numeroase scrisori și telefonul secretariatului Institutului sună din ce în ce mai des, pentru că tinerii din toată țara încep să se intereseze de următoarea sesiune de admitere la Institut. Această preocupare ne produce multă bucurie și, pentru a veni în întâmpinarea candidaților care doresc să susțină concursul de admitere pentru anul universitar 1995-1996, venim cu următoarele noutăți:

Candidații sunt rugați să trimită un **dosar de preînscrisere**, pe adresa Institutului Teologic, până la data de 10 aprilie a.c. Dosarul va cuprinde două piese:

1) Autobiografie; 2) Raport despre activitatea misionară de până în prezent. Autobiografia nu va depăși 2 pagini A4 și va cuprinde: date personale și caracteristici fizice, statutul familial, pregătire școlară (profilul școlii absolvite), experiența convertirii, data botezului, activitatea desfășurată în biserică, talente speciale și domenii în care s-a remarcat, lecturi religioase și profane parcurse (autori, titluri), planuri pentru slujirea Evangheliei, în

cazul că nu va deveni student la Institut. O xerocopie a dosarului de preînscrisere se va depune concomitent la conferință.

În urma analizării dosarelor de preînscrisere, comisia va comunica fiecărui solicitant răspunsul său, pe temeiul căruia candidatul va întocmi dosarul de înscriere la examenul de admitere. Solicitanții acceptați vor primi recomandări individualizate privind pregătirea și activitățile pe care să le îndeplinească în continuare, în perioada aprilie-august 1995, în colaborare cu comunitatea locală.

Toate acestea vor oferi solicitantului posibilitatea unei auto-evaluări, conducându-l la confirmarea sau infirmarea opțiunii pentru vocația de pastor sau evanghelist. De asemenea îl vor ajuta pe solicitant să se pregătească temeinic pentru susținerea concursului de admitere. În aceste condiții, comunitatea și conferința vor putea să acorde recomandările lor în deplină cunoștință de cauză, atunci când vor fi solicitate.

Date privind concursul de admitere

1) *Concursul de admitere se va desfășura în două etape:*

Etapa I (28-30 august) va cuprinde: a) Interviu (pentru evaluarea capacității intelectuale, culturii generale și biblice, precum și a vocației pentru lucrare); b) Probă omiletică. Etapa I este eliminatorie.

Etapa a II-a (6-7 septembrie): a) Dogmatică (scris); b) Limba română (scris).

Candidații de limbă maghiară pot susține examenul de dogmatică scris și proba omiletică în limba maternă.

2) *Bibliografie:* a) Dogmatică: Manualul doctrinelor biblice, de Vilhelm Moldovan (se cer și notele suplimentare teologice); *Ce cred A.Z.Ș.?* (București, 1994); b) Limba română: Gramatică (cl. VII-VIII); Analize literare (poezii studiate în cls. X-XI).

3) *Piese pentru dosarul de înscriere:* aprobarea în scris a dosarului de preînscrisere (trimisă de către comisia de înscrieri); cerere tip; certificat de naștere (xerocopie); fișă medicală; diploma de bacalaureat cu anexa de studii (în original și xerocopie); fișă de evaluare (din partea pastorului și a comitetului comunității); referatul conferinței; 3 fotografii tip buletin.

4) *Taxa pentru participare la concurs se va stabili ulterior.*

5) *Limita de vârstă pentru candidații la zi:* 25 de ani împliniți în anul în curs. Număr de locuri - 30. *La fără frecvență pot candida fete și băieți, fără limită de vârstă.* Număr de locuri - 30.

6) *Data înscrierii:* 21-27 august.

Pentru informații suplimentare vă puteți adresa la secretariatul Institutului Teologic Adventist: Str. Romulus nr. 59, 74238 București, tel. 01/323.60.31

Rector,
Nelu Dumitrescu

Definirea libertății religioase

Începând cu acest număr dorim ca rubrica *Drepturi și libertăți* să ofere informații cu privire la drepturile omului, în general, și la drepturile și libertățile religioase, în special. Socotim că acest lucru este necesar nu numai pentru că în întreaga lume, de obicei, se aștează la drepturile minorităților, cărora le sunt îngrădite cu atenție foarte multe libertăți, dar mai ales pentru că, în condițiile de tranziție spre o societate democratică, democrația este rău înțeleasă sau utilizată în mod abuziv. Este prea bine cunoscut ca să mai trebuiască demonstrat faptul că, în ultimii cinci ani, atacurile cu privire la unele practici religioase ale unora dintre bisericile recunoscute oficial în România au fost nu doar multe și vehemente, dar mai ales violente.

Se pune în mod logic întrebarea: este oare democrația cadrul în care fiecare face ce vrea? Democrația înseamnă că majoritatea trebuie să strivească și să elimine minoritățile? Sau mai degrabă aceasta oferă condițiile ca indivizii și grupurile să se accepte și să se respecte reciproc, să-și recunoască valorile complementare? De asemenea, ne întrebăm: dacă ne-ar fi reținute libertățile și dacă nu ne-ar fi acordate sau recunoscute drepturile, putem schimba cumva situația? Există legi și mecanisme prin intermediul cărora să fim apărați sau să ni se asigure condiții de manifestare?

Iată numai câteva dintre motivele pentru care socotim că este necesar ca, pe această cale, să oferim informa-

ții cu privire la legi și mecanisme de care ne putem folosi pentru a ne asigura drepturile acordate de Însuși Creatorul nostru.

Ce înseamnă dreptul și libertatea de gândire, „de conștiință, de religie sau de convingere?”

Declarația privind drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale, etnice, religioase și lingvistice, votată de Adunarea Generală O.N.U. prin rezoluția 47135/1992, articolul 6, răspunde la această întrebare astfel:

În conformitate cu art. 1 al acestei Declarații și sub rezerva dispozițiilor din paragraful 3 al articolului menționat, dreptul la libertatea de gândire, de conștiință, de religie sau de convingere implică, între altele, următoarele libertăți:

a) Libertatea de a practica un cult și de a ține întruniri ce țin de religie sau convingere și de a stabili și întreține locuri destinate acestor scopuri;

b) Libertatea de a întemeia și de a întreține instituții de caritate și umanitare corespunzătoare;

c) Libertatea de a confecționa, de a achiziționa și de a utiliza, în cantități adecvate, obiectele și materialele cerute de riturile sau practicile unei religii sau convingeri;

d) Libertatea de a scrie, de a tipări și de a răspândi publicații pe aceste subiecte;

e) Libertatea de a învăța o religie sau o convingere în locurile corespunzătoare acestui scop;

f) Libertatea de a solicita și de a primi contribuții voluntare, financiare și altele, de la particulari sau instituții;

g) Libertatea de a forma, de a numi, de a alege și de a desemna prin succesiune pe conducătorii corespunzători, în conformitate cu trebuințele și normele oricărei religii sau convingeri;

h) Libertatea de a respecta zilele de repaus și de a celebra sărbătorile și ceremoniile conform cu preceptele religiei sau convingerii sale;

i) Libertatea de a stabili și de a întreține contacte cu persoanele și comunitățile în domeniul religiei sau convingerilor, la nivelul național și internațional.

Convenția Europeană pentru drepturile omului și a libertăților fundamentale, semnată de statele membre ale Consiliului Europei, la art. 9 definește dreptul la libertate de gândire, de conștiință și de religie astfel:

1. Orice persoană are dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie; acest drept implică libertatea de a-și schimba religia sau convingerea, individual sau colectiv, în public sau particular, prin cult, învățământ, practici și prin îndeplinirea ritualului.

2. Libertatea de a-și manifesta religia sau convingerile nu poate face obiectul altor restrângeri decât a celor care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice sau protecția drepturilor și libertăților altora.

Viorel Dima, director pentru libertatea religioasă

3D

dialog direct deschis

Când suntem bolnavi, unii ne spun: la un medicament! Alții ne avertizează să nu folosim decât mijloace naturale. Cum să ne orientăm?

Întrebarea sugerează o altă întrebare: Cine spune că suntem bolnavi? Constatarea și identificarea bolii ar trebui făcută totdeauna de medic. Dacă este o adevărată boală, medicul va prescrie un tratament. a) Dacă este o urgență, cel mai sigur este medicamentul, pentru că urgența înseamnă să alegi în timp foarte scurt între viață și moarte. b) Dacă nu este urgență, în funcție de boală, credința și relația cu Dumnezeu, educația și experiența în domeniu, disponibilitățile materiale, etc., se va opta pentru ambele tratamente sau numai pentru cel natural.

Noțiunea de tratament natural are nevoie de clarificări, fiind folosită pentru o varietate de activități vizând sănătatea și însănătoșirea.

a) Conform Biblicii și Spiritului Profetic, „tratamentul” natural înseamnă folosirea mijloacelor naturale lăuate de Dumnezeu pentru întreținerea vieții noastre. Se vede clar caracterul profilactic, de prevenire a bolii. Din acest motiv am pus cuvântul tratament între ghilimele.

b) Dacă omul este bolnav, înseamnă că n-a respectat principiul de sănătate ce pot fi urmate doar folosind „tratamentele” naturale (deci, factorii naturali) și atunci, revenind la sfaturile Creatorului nostru, putem (dacă se mai poate și dacă El dorește) să ne refacem sănătatea.

c) Adesea se face o confuzie între „tratamentul” natural și stilul de viață natural sau normal, pe care orice creștin trebuie să-l adopte.

De aceea recomandarea, pentru mine în primul rând, este de a transforma „medicamentul” natural în stil de viață natural și atunci binecuvântările lui Dumnezeu mă vor ajuta să nu mai fie nevoie de medicamente „clasice”. Exod 15,26; Deuteronom 7,12-15; 28,1-14.

*Dr. Adrian Dragomir,
București*

Folosirea unui tratament sau a altuia este o decizie foarte importantă, de care depinde sănătatea noastră și uneori chiar viața. Mă doare când observ (destul de des, din nefericire) atitudini empirice, lipsite de orice prudență, de tipul: „Acest medicament este cel mai bun pentru suferința ta; eu am luat și mi-a făcut bine!”

Să nu uităm că, în administrarea unui medicament, trebuie să ținem cont de specificul fiecărui organism (există un factor de intoleranță), de eventualele afecțiuni pe care cineva le mai are (medicamentele au și reacții adverse). Cel care spune: „la un medicament!” ar trebui să fie un cadru de specialitate, care a consultat bolnavul și prescrie medicamentul în cunoștință de cauză.

Cât privește folosirea metodelor naturale de tratament, eu personal sunt o adeptă a lor, însă și în acest domeniu este necesară o cunoaștere a factorilor cu care lucrăm, fie că este vorba de factori pe care îi avem la dispoziție ca apă, aer, soare, alimente cu proprie-

tăți curative - fie că este vorba de plante, sub formă de ceaiuri, care în cantități mai mari decât doza corectă pot fi toxice (ex.: cereșel, pelin, rostopască, trei-frați-pătați). Motivul pentru care prefer metodele naturale de tratament este că, folosite corect, acestea nu dau reacții negative, nu au contraindicații - cu unele excepții, care trebuie neapărat cunoscute - și dau rezultate remarcabile atunci când, prin asocierea factorilor naturali, întregul mod de viață este schimbat (programul NewStart).

*Mihaela-Corina Bucur,
Oltenița*

În experiența mea de zece ani, am întâlnit diferite tipuri de persoane bolnave. Primul gest al multora a fost acela de a apela la dulapul cu medicamente, chiar și pentru simple neplăceri.

Dar tind să cred că Dumnezeu ne-a înzestrat atât cu o „doză-supliment” de încredere pentru situații neplăcute, cum sunt cele de îmbolnăvire, precum și cu o capacitate de luptă împotriva bolii. Această capacitate este dependentă de grija față de stilul de viață.

Trebuie spus că orientarea spre un tratament natural sau unul medicamentos este impusă și de gravitatea afecțiunii. Nu se poate exclude terapia medicamentoasă, dar pe cât posibil să o înlocuim cu remediile naturale pe care Dumnezeu ni le-a lăsat din belșug la îndemână. Probabil că, tocmai

datorită faptului că sunt atât de simple și nu trebuie să luptăm pentru a le obține sau aplica, ele sunt mai puțin luate în considerare și privite chiar cu neîncredere. Mentea omului modern acceptă mai bine o rețetă și ne este mai ușor să plătim bani, decât să avem încredere și să acceptăm simplitatea remediului natural.

Chiar atunci când o afecțiune acută serioasă apare, stilul de viață și atitudinea profilactică a bolnavului au o mare importanță. Răspunsul organismului în caz de boală este cu totul diferit. Este dureros să constatăm că „viața” se pierde prin indiferență față de legile sănătății.

*Teodora Pană,
București*

Un tratament științific, fie natural, fie medical, - ca să păstrăm distincția operată în întrebare - trebuie să aibă în vedere esențialul privind direcțiile și obiectivele sale, ținând seama de cei trei termeni fundamentali ai ecuației îmbolnăvirii și vindecării:

A. bolnavul; B. agentul patogen; C. agentul terapeutic. Astfel, vom avea tratament: A.1. *profilactic* (prevenire primară a îmbolnăvirii; secundară: a complicațiilor și recidivelor; terțiară: a sechelelor); 2. *substitutiv*: aport exogen de substanțe sau părți lipsă în organismul bolnav; 3. *curativ*: terapia propriu-zisă și 4. *recuperator*: eficientizarea maximă a structurilor și funcțiilor rezistente sau protezate;

B. 1. *etiologic* sau cauzal; 2. *patogenic* sau al mecanismului bolii; 3. *simptomatice*, al senzațiilor penibile sau dăunătoare legate de boală;

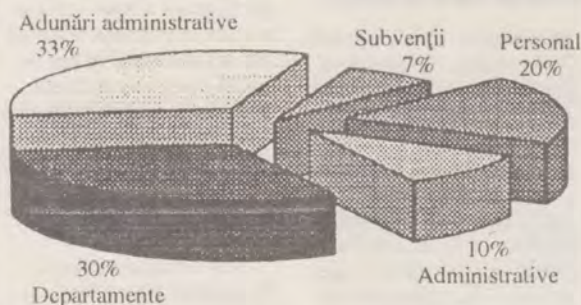
C. 1. *igieno-dietetic*, care cuprinde stilul de viață al bolnavului - activitate, odihnă, alimentație, mediu, atitudinea față de toxicele uzuale, etc. 2. *medicamentos* - chimic; 3. *fizical*; terapia prin agenți fizici: mecano-(kinetoterapia), termo-, hidro-, electro-, balneoterapia, etc.

(continuare în pag.19)

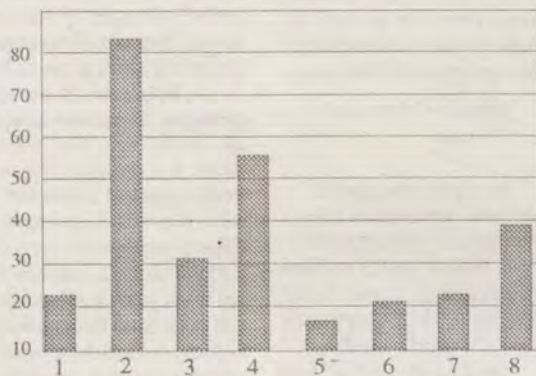
Bugetul Uniunii pentru anul 1995. Comitetul executiv al Uniunii (24 noiembrie 1994) a aprobat următorul buget de venituri și cheltuieli al uniunii pe anul 1995, care se ridică la 717,74 milioane lei.

Anul acesta fiind programate adunări generale la toate nivelele (conferințe, uniune și Conferința Generală), este lesne de înțeles că povara cea mai grea din bugetul de cheltuieli o constituie cheltuielile cu ocazia comitetelor și adunărilor administrative.

Într-o reprezentare grafică, bugetul de cheltuieli pe anul 1995, la nivelul uniunii, se prezintă astfel:

Bugetul departamentelor, în milioane lei, repartizat pe diferitele activități, este ilustrat mai jos:

1 - Asociația pastorală	5 - Tineret
2 - Evanghelizare	6 - Educație
3 - Școala de Sabat	7 - Libertatea religioasă
4 - Isprăvnicie	8 - Alte departamente

Timpul statisticilor. În cursul anului 1994, în cele 990 de comunități din Uniunea română au intrat - prin botez și mărturisire de credință - alte 4483 de prețioase ființe, aducând numărul total de membri la 65 670. Acest seceriș spiritual este mai mult decât dublul anului 1989 (2 133), dar cu mult mai puțin decât „re-

cordul” anului 1992 (7357). În cei cinci ani care au început la 1 ianuarie 1990, au intrat în biserică 27 122 persoane.

Stadiul lucrărilor la șantierul Institutului Teologic. Primele realizări pot fi considerate promițătoare. Terenul, care inițial avea 3,5 ha a fost

extins cu încă un hectar și sunt perspective imediate de realizat și o deschidere la șoseaua principală. Terenul a fost împrejmuit cu plăci de beton înalte de 2,5 m pe un perimetru de cca 800 m. S-a forat o fântână la 270 m adâncime, care asigură o apă de calitate deosebită necesară pentru întreaga colectivitate a școlii. S-au efectuat excavațiile la clădirea centrală și la cămin și s-au început săpăturile pentru cantină și centrala termică. S-au turnat tălpile de fundație și cuzineții la ambele clădiri începute, s-a pregătit aproximativ jumătate din armătura pentru structura de rezistență la demisolul clădirilor și cofrajele sunt gata pentru turnarea betoanelor pentru o treime din subsolul căminului și o cincime din cel al clădirii centrale. Începând cu 20 decembrie, lucrările au încetat din cauza vremii, dar sperăm ca, începând cu 15 februarie, să poată fi reluate cu toată forța.

Sub aspect financiar, situația cheltuielilor se prezintă astfel la 31 decembrie 1994 (sumele în milioane de lei): terenuri - 52; sursa de apă - 26; clădirea centrală - 130; cămine - 59; gard - 40; organizare de șantier - 22; proiectare - 21; taxe - 28; salarii administrație - 4; materiale, echipament și utilaje în gestiune - 47.

Curierul Adventist în limba maghiară.

Începând cu luna ianuarie, *Curierul Adventist* și-a reluat apariția în limba maghiară. Revista, cu numere lunare, precum o parte importantă a ediției în limba română, dar, cuprinde de asemenea, informații și materiale de interes special pentru frățietatea de limbă maghiară. Cererile pentru abonamente se adresează Editurii din București.

Luptele din Cecenia afectează pe adventiști.

Înainte de începerea ostilităților la Groznai, în oraș existau 130 de membri. Potrivit unui raport din 2 ianuarie al președintelui Diviziunii Euro-Asia, Ted Wilson, o parte însemnată dintre ei părăseau orașul, la data aceea rămânând în Groznai numai 57. Pastorul local Nicolai declara se că este hotărât să rămână în oraș atâta vreme cât membrii săi vor fi acolo.

Într-o convorbire telefonică avută chiar înainte ca revista să meargă la tipar (6 februarie), directorul ADRA al Diviziunii Euro-Asia, Pavel Kulakov a declarat că între timp cei mai mulți dintre membri, inclusiv pastorul, părăsiseră Groznai. Numai 15 membri au rămas în centrul orașului. Biserica adventistă este încă în picioare, cu stricăciuni minore.

Primul-diacon al comunității, în vârstă de 47 de ani, a fost foarte activ în eforturile de a ajuta celor în nevoie, transportând fără teamă apă și pâine celor izolați în subsolurile caselor distruse. În dimineața zilei de 16 februarie, în timp ce încerca să ducă o bătrână într-un loc mai sigur, a fost împușcat.

ADRA a transportat deja haine și alimente pentru refugiații din Groznai.

Loma Linda într-un reportaj pe rețeaua CBS.

Un documentar de două ore având ca subiect transplanturile de inimă efectuate pe nou-născuți de Centrul Medical al Universității Loma Linda a fost transmis pe întregul teritoriu al Statelor Unite de rețeaua CBS în ziua de 17 ianuarie, la ore de maximă audiență. Reportajul a înfățișat aspecte mai puțin cunoscute, din spatele scenei, ale acestui program în care Loma

Linda este pionierul mondial și a purtat titlul de „O inimă pentru Olivia”. Olivia este cel mai tânăr pacient care a fost supus unui transplant de inimă, la „vârsta” de o oră și patruzeci de minute. Olivia este fiica unei familii adventiste din statul Carolina de nord. (*Adventist News Network*).

Adventist Review anunță că, datorită fenomenului de respingere a inimii grefate, micuța Olivia a murit.
Adventist Review,
2 februarie 1995

Proiecte de viitor discutate de conducători adventiști în Iran.

Pentru prima dată după douăzeci și cinci de ani, între 2 și 8 decembrie, un reprezentant al Conferinței Generale a vizitat Republica Islamică a Iranului. Kenneth Mittleider, vicepreședinte al Conferinței Generale, împreună cu Joan Coggin, asistent special al Centrului medical al Universității Loma Linda, a călătorit în Iran într-o vizită oficială pentru întrevăderi cu oficialități din cadrul guvernului și vizitarea unor instituții medicale ale țării.

Biserica este pe cale să organizeze un birou ADRA care să coordoneze o serie de programe de dezvoltare și de ajutor în caz de calamități. În 1992, ADRA a oferit 85 de case și două dispensare după cutremurul care a lăsat fără adăpost multe mii de familii.

În cursul vizitei în Iran, delegația a discutat asupra unui număr de proiecte în domeniul sănătății, cum ar fi programe de întrerupere a fumatului. Vizita a urmat de asemenea crearea unor relații între școlile și instituțiile medicale din Iran și Universitatea Loma Linda, inclusiv schimburi de specialiști.

„Avem o ocazie de aur să stabilim o relație durabilă datorită asemănărilor dintre noi”, a spus pastorul Mittleider. El a continuat: „Advenștii de ziua a șaptea, ca și adepții Islamului, promovează abținerea de la alcool, tutun și carnea de porc. Cred că a sosit timpul să dezvoltăm o relație solidă pentru a ajuta poporul din Iran, pe care l-am descoperit ca fiind foarte deschis ca să ne accepte.”

În timpul vizitei în Iran, pastorul Mittleider a avut și ocazia să întâlnească pe credincioșii adventiști și a descoperit o comunitate viguroasă, care se bucură de libertatea cultului. În Iran, la o populație de aproape 60 de milioane, sunt ceva mai puțin de 100 de adventiști. Biserica în care se adună comunitatea din Teheran se găsește chiar în centrul orașului.

Adventist News Network

A încetat din viață-

Joe Crews. La 10 octombrie, evanghelistul Joe Crews, în vârstă de 69 de ani, a murit de o hemoragie cerebrală în urma unei operații de inimă. Pastorul Crews a lucrat pentru biserică timp de 47 de ani (și este cel mai bine cunoscut ca fondatorul postului de radio și TV *Amazing Facts*, care a debutat în 1965. Astăzi *Amazing Facts* emite pe 120 de stații în lumea întreagă și peste 13000 de persoane sunt înscrise în cursul biblie prin corespondență.

Adventist Review,
noiembrie 1994

Adventist Review din 29 decembrie anunță desemnarea lui Douglas Batchelor, pastor și evanghelist din Conferința California de Nord, ca director al asociației *Amazing Facts*.

4 martie - ziua internațională de rugăciune a femeilor

Pentru prima dată, Conferința Generală a desemnat ziua de 4 martie ca zi internațională de rugăciune a femeilor. Aceasta este o zi pusă de o parte pentru ca femeile din biserică să se cunoască, să se roage unele pentru altele și să se ajute între ele. Este un timp când ele să se unească cu Dumnezeu și unele cu altele și să consolideze legăturile spirituale. Rugăciunile înălțate de și pentru femeile creștine de pretutindeni vor crea o rețea spirituală de împreună simțire și înțelegere.

Se recomandă ca, pentru pregătirea zilei de rugăciune, să se alcătuiască un plan special, inițiat de pastorul sau presbiterul comunității împreună cu surorile care doresc să ia o inițiativă spirituală. Se va decide asupra unui timp și loc în cadrul zilei de 4 martie, când surorile să poată fi împreună pentru un program de părtășie spirituală și pentru rugăciune. De asemenea, se pot lua inițiative adecvate situației:

- vizitarea unor surori în nevoi spirituale sau fizice;
- invitarea la acest program a unor prietene din afara bisericii;
- veghea rugăciunii, la ora 6,15: pretutindeni surorile se vor ruga la această oră (practic din oră în oră datorită decalajului orelor) pentru redșteptare în propria viață, pentru prezența Duhului Sfânt, pentru cei care nu-L cunosc pe Isus, ca și pentru femeile de pretutindeni care suferă din cauza războaielor, sărăciei și calamităților;
- în cadrul grupei de rugăciune se va oferi ocazia ca nevoile personale și de familie ale sursorilor participante să fie subiectul rugăciunilor de mijlocire, în acea ocazie și pe termen lung;
- se vor alege innuri potrivite, care reprezintă preferințele sursorilor participante;
- fiecare soră va putea alege, pentru un timp mai îndelungat, o parteneră pentru rugăciune de mijlocire reciprocă, în mod special în beneficiul sursorilor singure în credință sau de curând venite la Domnul.

„Surorile noastre, cele tinere, cele mature ca și cele în vârstă, pot să ia parte la încheierea lucrării în acest timp. Atunci când folosesc ocaziile pe care le au, ele vor dobândi o experiență care se va dovedi că le este de cea mai înaltă valoare. Atunci când eul este uitat, ele vor crește în har. Când mintea este educată în această direcție, ele vor învăța să poarte poveri pentru Isus” (*Review and Herald*, 2 ianuarie 1879).

„Surorilor, noi putem să împlinim o lucrare nobilă pentru Dumnezeu, dacă dorim. Femeia nu își cunoaște puterea. Dumnezeu nu se așteaptă ca toate capacitățile ei să fie absorbite de întrebări ca: Ce voi mânca? Ce voi bea? Cu ce mă voi îmbrăca? Ea trebuie să-și dezvolte și să-și cultive puterile, pentru ca Dumnezeu să le poată folosi în marea lucrare de a salva ființele prețioase de la ruină veșnică” (*Testimonies*, vol. 4, pag. 642).

Romanian Ministries International

RMI este o organizație non-profit, recunoscută legal de guvernul federal al SUA și de autoritățile statului California.

Ea s-a născut din dorul emigranților români după patria sa pământească, din dorința lui de a-și face partea în răspândirea Evangheliei, din zelul de a lucra pentru românii plecați pe alte meleaguri și din dragostea lui pentru cei rămași acasă.

Organizația RMI a fost înființată de un comitet care o conduce și astăzi și care este format din: Aristide Doroftei, președinte, Petre Cimpoeu, vicepreședinte, Octavian Ispirescu, secretar, Florin Daniel Constantinescu, trezorer, și Jon Rădoiaș, relații publice. Toți aceștia și alți membri (între care Octavian Curețu) lucrează în mod voluntar.

Încă de la înființare, RMI-ul și-a propus trei obiective majore:

1) răspândirea Evangheliei lui Hristos prin literatură, radio și televiziune;

2) asigurarea ajutorului financiar pentru misionari și proiecte misionare;

3) susținerea de proiecte caritabile.

În prezent, avem în derulare un număr însemnat de programe atât în SUA, cât și în România. Vom prezenta, foarte succint, pe cele mai importante.

□ **Programul predicării Evangheliei prin radio.** Cu cheltuieli însemnate, elaborăm și difuzăm trei programe radio, la trei posturi de radio diferite, cu o largă arie de acoperire, destinate românilor emigrați în SUA.

Avem înregistrate multe sute de emisiuni, pe care le punem la dispoziția celor interesați.

□ **Programul de răspândire a Bibliei.** Primul nostru program, care prevede 100.000 de Biblii pentru România, se află în plină desfășurare; primele containere au sosit deja în țară. Biblia tipărită la comanda noastră este de format mare și are o pagină cu dedicație, care s-a dovedit de mare efect. Această Biblie se distribuie gratuit. Programul încă așteaptă colaboratori: atât din grupul primitorilor, cu cereri bine justificate, cât și din cel al donatorilor.

□ **Programul de ajutor pentru construirea caselor de rugăciune.** Obiectivul principal al acestui program, o nouă capelă în București (str. Balomir), este întârziat din diferite motive (printre altele, încercături privind apartenența terenului de construcție). Bucuria cea mare o avem însă de la casele de rugăciune mici care, primind un ajutor modest, au înălțat, prin dăruire și jertfă, câte un sanctuar bunului Dumnezeu. Amintim câteva, din care unele sunt gata, iar altele de-abia începute: Ploiești, Techirghiol, Călieni, Comănești, Glodeni Gândului, Iași, Târnăveni, Motru, Victoria, Câmpina, etc.

□ **Programul de evanghelizare prin campanii.** Am organizat, până acum, nouă campanii de evanghelizare; cinci dintre ele s-au soldat cu înființarea de noi comunități, și anume: la Motru (evangelist Nicolae Buică), la Titu (evangelist Petre Danci), la Urziceni (evangelist

Leon Roman), la Drăgănești Olt (evangelist Ioan Lascu) și la Siret (evangelist Pavel Burlacu).

Au fost și alte evanghelizări de succes care se cer menționate; dintre ele se detașează cea de la Focșani (evangelist Lucian Cristescu), apoi cea de la Giurgiu (evangelist Gabriel Radu) și cea de la Beiuș (evangelist Ioan Stinghie). Pentru anul acesta avem în pregătire alte opt campanii de evanghelizare.

□ **Programul evangheliștilor laici.** Prin acest program sprijinim pe cei ce pot lucra pentru suflete și care nu-și au încă un loc între angajații bisericii. Deși este un program relativ nou, se arată foarte promițător. Evanghelistul laic Gheorghe Ștefan a condus la botez, în primele nouă luni ale acestui an, 36 de suflete. Ioan Arișan are o grupă gata pentru botez, Ovidiu Burbulea a deschis un nou câmp de lucru, iar pe Ștefan Păun, un proaspăt absolvent al Școlii de misionari voluntari, îl așteptăm să confirme recomandarea profesorilor săi.

□ **Programul de editare de literatură religioasă.** A ieșit de sub tipar cartea *Crezul Apostolilor* de Aristide Doroftei, într-un tiraj de 10.000 de exemplare. Este o lucrare scrisă cu căldură și îmbibată de un profund spirit misionar, pe care o vom folosi atât în campaniile de evanghelizare, cât și în activitatea misionarilor laici. □ **Programul pentru înființarea unui orfelinat.** Pregătirile pentru acest program sunt avansate; dorim să găsim, în țară, colaboratori cu care

să împărțim sarcinile. Ne interesează, în special, o clădire potrivită care ar putea fi donată acestui program, dar și oricare altă formă de colaborare. Reprezentantul din România vă stă la dispoziție pentru detalii.

Dorim să vă spunem cum lucrăm: nu avem lucruri ascunse, nu avem secrete, totul este la vedere, totul este descoperit. Iată cum circulă banii în sistemul creat de RMI: când cineva din străinătate dorește să trimită o sumă de bani unei persoane sau unei comunități, ia legătura cu organizația RMI și aceasta trimite un fax reprezentantului ei din România. Acesta scoate banii din bancă și îi predă destinatarului în moneda în care au fost trimiși; în cazul când destinatarul este o comunitate, suma se predă casierului care este asistat de câțiva frați din comitet și, dacă este posibil, de pastor, iar chitanța este vizată și de conferință. În cazul când donatorul pune anumite condiții, acestea sunt respectate cu strictețe. Toată operațiunea durează între 3 și 7 zile.

Folosind acest sistem, avem siguranța, și experiența de până acum o confirmă, că banii sunt folosiți numai pentru scopurile pentru care au fost destinați.

Pentru activitatea din România ne bucurăm de aprobarea și aportul personal al președintelui Uniunii, fr. Nelu Dumitrescu, și al departamentului misionar condus de fr. Lucian Cristescu, cât și de colaborarea conferințelor pe teritoriul cărora activăm.

Iată cum se poate beneficia de programele RMI. Fiecare dintre dv. are prieteni de adevăr care nu au Biblii, fiecare are pe inimă organizarea unei campanii evanghelice sau construirea unei case de rugăciune, fiecare cunoaște o zonă albă în care crede că un evanghelist laic ar fi necesar. Gândiți-vă dacă nu aveți în străinătate un prieten, un membru al familiei căruia să-i scrieți despre dorința dv. și să-l rugați să vă ajute. Sugerăți-i să ia legătura cu organizația RMI, ca împreună să facă un plan pentru acoperirea nevoilor căm-

pului respectiv. Dacă nu cunoașteți adresa prietenului din străinătate, scrieți-i pe adresa RMI și organizația va face tot ce este posibil ca să-l găsească. Se poate contacta organizația RMI la adresa:

Romanian Ministries International, P.O. Box 3404, Laguna Hills, CA 92 654 SUA, telefon 714-458 8720, fax 714-458 8199, sau reprezentantul ei din România, la adresa Costin Dan, str. Ștefan cel Mare, Bl. 11, ap. 29, 5550 Roman, județul Neamț, telefon și fax 033-727495.

În cazul când nu aveți pe nimeni în străinătate, atunci scrieți direct organizației RMI și ea va face ce vor îngădui mijloacele modeste pe care le are la dispoziție.

Pe lângă planuri și programe, mai mult sau mai puțin urgente, câteva cuvinte, doar, despre dorințele noastre: cea mai dragă dintre ele este ca fiecare adventist din România să-și valorifice relațiile din străinătate în interesul predicării Evangheliei în țara lui.

O altă dorință este ca frații plecați din România să-și aducă aminte de locul gol lăsat în orașul sau satul în care au văzut lumina zilei sau în care s-au născut pentru a doua oară. Acest loc gol nu poate fi umplut decât de activitatea personală a celui în cauză. Cu 1.000 de dolari se poate organiza o evanghelizare în localitatea de unde a plecat cineva sau în care s-au născut părinții săi. Cu 1.500 de dolari se poate angaja și muta un misionar laic care să lucreze un an în zona părăsită de cel plecat.

Avem oameni pregătiți și pe care se poate conta, dar nu avem mijloace care să valorifice capacitatea lor de a predica Evanghelia și ne este teamă că posibilitățile de astăzi nu vor mai exista mâine.

Pe lângă multe alte nevoi, lipsa caselor de rugăciune apasă greu lucrarea din România. Din datele pe care le am, sunt în diferite stadii de construcție aproape 200 de case de rugăciune. Între ele sunt unele care, datorită sărăciei, a prețurilor mari

sau a numărului mic de membri din zonă, nu pot fi terminate în timp util. Iată o listă a caselor de rugăciune pe care le cunoșc ca fiind în cea mai mare nevoie: în Conferința Moldova: Gugești și Rîmnicești (Vrancea), Udești și Siret (Suceava), Comănești și Comănești romi (Bacău); în Conferința Muntenia: Târlele Filii (Brăila), Zebil (Tulcea), Mănești, Vălenii de Munte, Mislea și Mărgineni (Prahova), Fieni (Dâmbovița) și Grant-Cort în București; în Conferința Oltenia: Vârvoru de Jos și Băilești (Dolj), Drăgănești (Olt) și Motru (Gorj); în Conferința Banat: Betania din Timișoara, Lipova și Cermei (Arad) și Hunedoara; în Conferința Transilvania de nord: comunitatea română din Cluj-Napoca, Mociu (Cluj) și Silivașu de Pădure (Bistrița Năsăud); în Conferința Transilvania de sud: Cristești (Mureș), comunitatea română din Tg. Mureș și Sighișoara.

Înceind aici lista, îmi dau seama că documentarea mea este departe de a fi completă.

Sunt și lucruri pe care nu am reușit să le rezolvăm încă: randamentul nostru ar fi mult mai bun dacă am avea un sediu în București, unde să depozităm Bibliile și celelalte materiale destinate evanghelizărilor și un mijloc de transport cu care să putem acorda asistență atât campaniilor de evanghelizare, cât și misionarilor laici.

Poate vă miră lipsa referirilor la Dumnezeu din acest articol. Suntem dintre aceia care cred că Dumnezeu a făcut și face tot ce putea și poate fi făcut; ceea ce lipsește, din ecuația lucrului împlinit, este răspunsul adecvat al omului.

Mă rog bunului Tată ceresc ca fiecare cititor al acestor rânduri să-l dea lui Dumnezeu răspunsul personal pe care, cu atâta ardoare și de atâta timp, îl așteaptă de la el.

Costin Dan, reprezentant RMI pentru România

Oh, tinerii...

Pentru orice instituție care se respectă, tineretul reprezintă o preocupare importantă. Ce loc ocupă acest subiect în biserica adventistă?

De la începuturile ei, mișcarea adventă a cunoscut din plin contribuția celor mai tineri. Dotați cu inițiativă și entuziasm și marcați de un idealism viguros, tinerii au participat, alături de vârstnicii cu experiență, la nașterea și dezvoltarea bisericii. Iată câteva nume: James și Ellen White, John Andrews, Ellet J. Waggoner, dar și P.P. Paulini și Ștefan Demetrescu. Fără aceste contribuții, biserica adventistă mondială și din România nu ar fi fost ceea ce este astăzi.

Tineretul a beneficiat încă foarte de timpuriu de o publicație: „Youth's Instructor” (1857), dar organizarea unui departament specializat pentru tineret a avut loc abia în 1907, la sesiunea Conferinței Generale de la Gland, Elveția. După mai bine de 28 de ani dela primele încercări de organizare locală, în sfârșit, începând cu 1907 tineretul beneficiază de asistența specială a unui departament care se interesează de nevoile și preocupările lui, precum și de valorificarea resurselor lui inepuizabile în interesul misiunii Evanghelice.

În ultima vreme conducerea bisericii mondiale face planuri pentru a dezvolta în mod corespunzător acest departament. Se așteaptă ca la sesiunea Conferinței Generale din vara aceasta să fie votată constituirea unui departament compact care să preia întreaga grijă pentru copiii și tinerii noștri.

Un dialog necesar și permanent despre tineretul din biserică. Dileme și întrebări, răspunsuri și comentarii pe marginea preocupărilor actuale. Motive de îngrijorare și dovezi de încredere, bucurie și speranță.

Tineretul este un grup foarte sensibil la schimbări. Cum se comportă tinerii noștri în această perioadă de schimbări rapide?

Tineretul este foarte dornic să se implice în schimbări dar, adesea, el însuși devine victima schimbărilor produse. În valul de entuziasm produs în urmă cu cinci ani, tinerii noștri au luat o serie de inițiative și multe dintre acestea au fost încununuate cu succes. Nereușitele au constituit motive de reflecție și căutare, în vederea unor soluții mai bune.

Unul dintre riscurile primului val de entuziasm a fost acela al acțiunilor

Centrul de tineret RUCĂR, jud. Argeș

pripite, necoordonate și nearmonizate cu celelalte acțiuni. Treptat, lucrurile intră în normal, dar există riscul slăbirii entuziasmului necesar.

Un alt risc major continuă să-l reprezinte fascinația vestului. Tineretul nostru nu este suficient de bine pregătit să întâmpine valul de influență care ne copleșește din ce în ce mai mult. Stilul de viață occidental produce destule victime chiar la el acasă, dar atunci când este transferat într-o zonă geografică nepregătită, pierderile devin imense. Mijloacele de comunicare în masă invadează spațiul spiritual românesc cu producții comerciale care alterează profund valorile spirituale existente cândva.

Prin curiozitatea specifică și nevoia sa de cunoaștere legitimă, tineretul este foarte vulnerabil la stricăciunea care vine din vest.

Studiile pe care le facem pe grupe de tineri arată că interesul față de standardele biblice este încă foarte bun, dar nu este suficientă această constatare. Fisurile care încep să se arate trebuie reparate corespunzător. Tineretul are nevoie să fie condus spre acea experiență de maturitate spirituală când să poată alege cu responsabilitate și bucurie ceea ce este bine și să respingă cu fermitate și dezgust ceea ce este rău și dăunător.

Cu siguranță că unele pericole sunt mai puternice decât altele. Care ar fi cele mai distrugătoare fenomene cu care se confruntă tineretul de astăzi?

Audio-vizualul reprezintă o adevărată forță hipnotică pentru cei mici și cei mari. Utilizând un complex de factori de influență, mijloacele de infor-

mare în masă, care nu își merită acest nume, transmit un potop de presupuse informații, care nu sunt motivate de vocația adevărului, ci mai degrabă de interesul comercial și concurența amețitoare a celorlalți producători. Astfel, senzațiile nefirești și trăirile de emoție maximă devin principalele căutări ale producătorilor. Aproape în totalitate lor, canalele de transmisie sunt suprasaturate de violență, imoralitate, groază și decadență. Pe această cale spectatorul, și în special cel tânăr și foarte tânăr, este obișnuit în mod sistematic cu o lume ireală, foarte apropiată de infern.

Cuvântul „thriller” (groază sau emoție maximă) este adesea tot așa de comun pentru mulți tineri, ca și oricare alt cuvânt din vocabularul de fiecare zi. Iată, deci, primejdia majoră care paște pe mulți din tinerii noștri.

O altă forță de seducție a răului este manifestată cu mare succes prin presiunea grupului. Pe această cale, o serie de practici și obiceiuri dăunătoare sunt impuse individului de forța celorlalți. Alcoolul, tutunul, drogurile, jocurile de noroc și orice ar mai putea fi adăugat, se învață în cel mai scurt timp prin intermediul anturajului nesănătos. Cunoscând forța acestui instrument, ar fi de dorit ca tineretul să fie ocrotit față de asemenea pericole, iar această putere a grupului să fie folosită în mod constructiv pentru vindicarea tinerilor de

obiceiuri și practici nesănătoase și imorale. Grupe de studiu și lucrare, organizate pretutindeni în bisericile noastre, pot constitui tot atâtea fortărețe împotriva răului și cetății de scăpare pentru cei apăsați de diavolul.

Care este preocuparea cea mai importantă a departamentului de tineret, prin care biserica să facă față nevoilor și căutărilor celor tineri?

Prima nevoie organizatorică (tehnică) a tineretului nostru este aceea de a fi organizat corespunzător la nivelul bisericii locale. În toate conferințele s-a început un program de acest fel. Organizația de tineret trebuie să fie mai mult decât ora muzicală ținută lunar sau la două săptămâni. Ea însemnează a avea un program de activitate, care să împlinească cel puțin satisfăcător nevoile de dezvoltare personală, devoțiune, părtășie, lucrare și recreație. Aceasta mai însemnează a avea conducători activi și bine pregătiți, precum și o bună legătură între comunități și toate celelalte segmente ale bisericii.

Săptămâna de rugăciune a tineretului ar trebui să fie un punct de referință major în programul întregului an. Ce aspecte particulare ne prezintă materialele pe care le vom folosi anul acesta?

În mod destul de neplăcut, în ani precedenți, materialul pentru Săptămâna de rugăciune a tineretului nu a putut fi aplicat cu maximum de eficiență în grupele noastre de tineri. O diferență culturală evidentă a făcut dificilă folosirea materialelor distribuite.

Anul acesta, programul Săptămânii de rugăciune este orientat spre aprofundarea experienței devoționale personale și de grup a tineretului. Materialul a fost pregătit de Kris Coffin Stevenson, care se bucură de o experiență personală viguroasă în privința rugăciunii. În calitatea ei de editor la revista de tineret *Insight*, Kris este calificată să îndrume tineretul în experiența închinării. În mod surprinzător de reușit, anul acesta materialul prezintă un mare grad de aplicabilitate, indiferent de limba sau cultura cuiva, întrucât este vorba de experiența fundamentală a fiecărui creștin - rugăciunea.

Se recomandă ca fiecare comunitate să acorde importanța cuvenită timpului de care tinerii au nevoie pentru a se întâlni, a studia și a se ruga împreună. Aceste rânduri se constituie ca un apel către toți factorii de răspundere din comunități în vederea organizării Săptămânii de rugăciune a tineretului. Această experiență ar putea fi începutul unei înviorări spirituale atât de necesare și atât de dorită de întreaga noastră biserică. Pe măsură ce, seară de seară, tinerii noștri se vor aduna să pătrundă împreună în noi taine ale rugăciunii necurmuate, Dumnezeu se va apleca să binecuvânteze în mod îndurător pe cei adunați laolaltă, „și o carte de aducere aminte va fi scrisă înaintea Lui despre cei ce se tem de Domnul și cinstesc Numele Lui”.

Ion Bucuman, director,
departamentul de tineret

(urmăre din pag. 13)

Pretinsa incompatibilitate dintre tratamentul natural și cel medicamentos este artificială, atunci când se îndeplinește o singură condiție: ambele trebuie să fie științifice. Pentru a aplica un tratament, trebuie să ai cunoștințe verificate până la detaliu privind cauzele, mecanismele, semnele și simptomele bolii, anatomia,

fiziologia, fizio- și psihopatologia bolnavului, farmacologia terapiei aplicate.

Arta de a trata presupune să articulezi într-o strategie coerentă mijloacele, mecanismele și obiectivele terapeutice, adaptate la complexul de boli aparținând cazului concret pe care-l ai în față și care este un om unic, diferit de toți ceilalți.

Singurii dușmani reali ai tratamentului de orice fel sunt ignoranța, incompetența și șarlatanismul, care pot parazita atât bolnavul cât și pe terapeut, prin exagerări naturiste și tehnici alternative paranormale, care trebuie evitate. Sănătatea și viața sunt bunuri prea valoroase ca să fie riscate pe astfel de căi.

Dr. Sorin Săndulache,
București

Pentru numărul următor:

Între tinerii din comunitate a fost o dezbatere vie cu privire la poziția în care Dumnezeu dorește să ne apropiem de El în rugăciunea publică și personală. Care sunt recomandările inspirate? Cum să le înțelegem?

Romeo Paraschiv,
București

Donna Habenicht, Anne Bell, Educație religioasă pentru copiii noștri, Editura Cuvântul Evangheliei, București, 1993, 268 pagini. Recenzată de Benjamin Roșca, director pentru educație, Uniunea Română.

De mulți ani s-a semnalat lipsa unui ghid, a unui manual pentru instructorii Școlii de Sabat și, cu siguranță, nevoia lui va fi tot atât de mult deplănsă și de cei care vor preda Biblia la clasele mici.

Surpriza este să constatăm că ghidul este deja „printre noi” de aproape doi ani. Un superb necunoscut, care zace tăcut pe rafturi sau în depozitele de carte ale bisericii, așteptând ziua marii întâlniri, a descoperirii sale de către aceia care îi simt atât de mult lipsa.

Este vorba de excelentul manual scris de Donna Habenicht și Anna Bell. Văzut și de specialiști din afara bisericii, a fost apreciat ca excelent.

Prima secțiune indică sursa divină a chemării instructorului căci, în adevăr, lucrarea lui este o „chemare”, este o slujire de tip mesianic. Secțiunile II și III sunt un mic, dar foarte practic compendiu de psihologie a copilului, o poartă deschisă spre înțelegerea minții acelora pentru care lucrăm. Secțiunea IV, care este și „inima” cărții, pune accentul pe cea mai importantă țintă a instruirii în biserică: dezvoltarea caracterului creștin într-o relație salvatoare personală cu Isus.

Următoarea secțiune este o foarte utilă metodică. Cunoșcând copilul, știind unde dorești să-l călăuzești, îți se oferă acum metodele de ajungere, de realizare a obiectivului. Aici se învață „meseria” de instructor, de învățător, cu aplicații la obiectul de predat, cunoștințele și gândirea Bibliei.

Deși manualul este destinat celor ce lucrează la secțiunile mici de vârstă, până la juniori, metodică este valabilă pentru orice grupă de vârstă.

Cartea este extrem de utilă și părinților, atât ca ajutor în efortul pe care ei îl depun în formarea pentru viață și misiune creștină a copiilor

lor, cât și pentru a se asigura coerența activităților educative din familie și biserică. Consider că această apariție în editura *Cuvântul Evangheliei* va avea efecte binecuvântate și consecințe larg cuprinzătoare.

Robert Wieland, 1888, o introducere, Editura Cuvântul Evangheliei, București, 1994; *Donald Short, Apoi Sanctuarul va fi curățit*, Editura Cuvântul Evangheliei, București, 1994. Recenzie de *Dezideriu Faluvegi*, profesor la Institutul Teologic Adventist.

Am recitat cu mult interes cele două cărți care circulară de mult printre noi în formă dactilografată și au constituit subiectul multor studii și rugăciuni între frații studioși. Edițiile de față nu prezintă modificări esențiale de text.

Tema cărților este clarificarea evenimentelor din anul 1888, când o solie adresată Conferinței Generale în sesiune a chemat biserica la pocăință, având în vedere iminența evenimentelor finale. Consider că solia aceasta este actuală și astăzi, iar cele două cărți (la care se poate adăuga, cu mult folos, *Sindromul Minneapolis*, scrisă de fr. Florin Lăiu) ne ajută să evităm greșelile făcute de înaintașii noștri și ne determină să ținem pasul cu urgența timpului în pregătirea noastră pentru Ploaia Târzie și încheierea lucrării. Esența acestei pregătiri constă în acceptarea neprihănirii Domnului Hristos și înălțarea Sa în fața omenirii.

O singură mențiune: cele două cărți necesită o oarecare cunoaștere a istoricului evenimentelor descrise. Altfel, mai ales în mintea unor membri de curând veniți în biserică, se poate naște un simțământ de rețineră, dacă nu chiar opoziție și neîncredere față de biserică și conducerea ei, atunci când se citește despre o atitudine manifestată de conducere - în unele privințe explicabilă - pe vremea prezentării soliilor. O atitudine dreaptă a cititorului va putea evita nedorite aplicații dorite.

Josh McDowell, Mărturii care cer un verdict. Mărturii istorice în sprijinul credinței creștine, Societatea Misionară Română, 1992, p. 401. Recenzie de *Gabriel Golea*, profesor la Institutul Teologic Adventist.

Prezenta carte, pusă la îndemâna noastră de către librăria Stephanus, oferă cititorului creștin și mai ales necreștin, o serie de argumente în favoarea creștinismului. Subiecte ca: unicitatea Bibliei, confirmarea ei istorică și teologică, canonul, precum și cele ce sunt în legătură cu demonstrarea caracterului divin al Domnului Hristos în lucrarea Sa pe pământ, cât și tratarea legată de profeție și de actualitatea unei experiențe creștine, toate acestea dau lucrării un conținut valoros. Cât privește consistența materialului, aceasta este dată mai ales de culegerea de citate, de referințe la surse primare, la diverși autori.

Adresându-se unui public neavizat sau, chiar mai mult, ateu, autorul își construiește eșafodajul argumentațiilor pornind de la poziții adverse, și anume, de la premise negative, uneori chiar șocante (ca de pildă, „trupul lui Isus a fost furat de către ucenici, deci nu e vorba despre nici o înviere”). Apologetul McDowell oferă ample și competente explicații legate de contextul socio-cultural, religios al Palestinei acelei vremi.

Redactată destul de ordonat, într-o formă ce urmărește structura unei clasificări personale, cartea nu este de fapt altceva decât o culegere de notițe ale unui curs ținut în diferite ocazii; de altfel, această înșiruire (uneori cam bruscă, neașteptată) face originalitatea și în același timp slăbiciunea formală a lucrării.

Prin scrierile sale și prin activitatea sa de conferențiar la marile universități de pe cuprinsul Statelor Unite, autorul se dovedește a fi unul dintre cei mai îndârjiți apărători contemporani ai credinței creștine.

Recomandăm cu căldură, în special tinerilor, cartea sa.

Casa de Editură

Viață și Sănătate

BUCUREȘTI

NOUȚĂȚI EDITORIALE

O carte cu informații la zi despre
împlinirea profesiilor

ANTIHRIST ȘI NOUA ORDINE MONDIALĂ

Marvin Moore

1000 lei

Un prieten al întregii familii
pentru fiecare zi

ACEASTA ESTE ZIUA

Dorothy E. Watts

3500 lei

CUM A DEVENIT

DUMINCA ZIUA DE ÎNCHINARE A CREȘTINILOR

Kenneth A. Strand

350 lei

Un ghid complet pentru fiecare
slujbaş al comunității

MANUALUL PREZBITERULUI

2300 lei

SEMNELE TIMPULUI

**număr special
despre SABAT**

800 lei

O carte captivantă pentru tineret

SEFORA

Lois Erickson

1000 lei

Actualele prețuri sunt valabile până la 1 martie 1995.

Stimați cititori, puteți obține toate aceste noutăți și multe alte cărți pe care încă le avem în stoc comandându-le direct la Casa de Editură VIAȚĂ ȘI SĂNĂTATE, București, str. Valeriu Braniște nr. 29, sector 3.

Vi le vom expedia cu promptitudine prin poștă pe adresa dumneavoastră contra ramburs.

1995 este un an plin de evenimente deosebite: sesiunea Conferinței Generale, a 125-a aniversare a adventismului în România, adunările generale ale uniunii și conferințelor. Curierul Adventist vă va oferi în exclusivitate rapoarte oficiale, reportaje și imagini.

Profitați de ocazia de a vă abona imediat la Curierul Adventist, la prețul nemodificat de 300 lei un număr.

De asemenea, cei care se vor abona pot solicita, ramburs, numerele din ianuarie și februarie 1995, pentru completarea colecției.

Doar piramidele rămân!

Dr. Constantin Dinu

Printre cele 7 minuni ale antichității se numără și piramidele egiptene. Aproape de Cairo, la Gizeh, se găsește un complex de trei piramide dintre care cea mai mare, piramida lui Kheops (construită în anul 2800 î.Hr.), are o înălțime de 138 metri, iar baza pătrată are latura de 227 m. Evocând razele solare, piramida egipteană simbolizează scara pe care faraonul defunct putea urca spre zeul Ra. Străbătută de mai multe galerii oblice, pictate în culori vii, piramida adăpostește în centrul ei un mormânt. Efectul de piramidă, dimensiunile și orientarea ei, coridoarele și greutatea de 2,5 tone a celor 2.300.000 de blocuri de piatră perfect șlefuite și îmbinate, ascund taine pe care oamenii de știință caută să le descifreze.

Dar să părăsim Egiptul și să facem o vizită la Washington, mai exact lângă capitala S.U.A., la sediul Conferinței Generale a bisericii adventiste din Silver Spring, Maryland. Să vizităm aici o altă piramidă, construită de Consiliul de Nutriție al Conferinței Generale și să încercăm să-i descifrăm tainele. Efortul nostru va fi răsplătit, pentru că în centrul acestei piramide, spre deosebire de piramidele egiptene, se află viața și sănătatea, iar nu un sarcofag și o mumie.

Denumită *piramida vegetariană*, aceasta reprezintă proporția dintre diferitele alimente sănătoase într-o alimentație rațională. Ca și baza pi-

ramidei care este mai mare, alimentele aflate la bază se consumă într-o proporție mai mare. Numărul porțiilor din diferitele alimente scade pe măsură ce înaintăm spre vârf, astfel încât alimentele din vârful piramidei se măsoară în lingurițe și vârfuri de cuțit și nu în linguri sau în căni.

Cele patru nivele ale piramidei cuprind patru categorii de alimente care se consumă în proporții din ce în ce mai mici. La bază se află categoria alimentelor care se consumă din belșug (6-11 porții pe zi, în funcție de necesarul de calorii, ca și de vârstă, sex, activități). Astfel, pentru o dietă de 1600 calorii/zi se vor consuma doar 6 porții; pentru o dietă de 2200 calorii, 9 porții, iar pentru o dietă de 2800 calorii (tineri, bărbați) 11 porții. (Coloana a 2-a din tabel explică ceea ce înseamnă o porție.) Al doilea nivel al piramidei cuprinde categoria alimentelor care se consumă în cantitate mare: legumele (3-5 porții/zi) și fructele (2-4 porții/zi). Al 3-lea nivel cuprinde categoria alimentelor ce se consumă cu moderație: leguminoasele, nucile și semințele (2-3 porții/zi) și lactatele degresate (pe cât este posibil) (2-3 porții/zi). Ultimul nivel cuprinde categoria alimentelor care se consumă în cantitate mică și mai rar, ținând cont de faptul că ele sunt foarte concentrate în calorii (energie) (cu excepția sării, care nu constituie un aliment cu conținut caloric).

Cu alte cuvinte, dieta cea mai sănătoasă trebuie să cuprindă:

1. din belșug, cereale integrale;
2. multe legume și fructe; 3. legumi-

noase, nuci, semințe și lactate în cantități moderate și 4. puțin zahăr, sare și ulei vegetal. (Mierea de albine este un aliment rafinat, ca și zahărul, deși este rafinat natural. În timp ce zahărul este un dizaharid format dintr-o moleculă de glucoză legată de una de fructoză, mierea este un amestec în proporții egale de două monozaharide: glucoza și fructoza, la care se adaugă cantități nesemnificative de enzime, vitamine și elemente minerale).

Interesant este faptul că unii au întors piramida cu vârful în jos. La bază stau grăsimile și dulciurile, iar cerealele integrale sunt undeva, la vârf, consumându-se ca pe colivă: puțin și rar. Dar o piramidă întoarsă cu vârful în jos este foarte instabilă. Nu este de mirare faptul că sănătatea acestor persoane este și ea foarte instabilă, ele „căzând” când într-o boală, când într-alta. Să întoarcem piramida cu baza jos și vârful sus și să descoperim în miezul ei viața și sănătatea deplină.

Dintre cele șapte minuni ale lumii, doar piramidele egiptene au rămas. Dintre toate curentele alimentare care s-au perindat de-a lungul istoriei, doar vegetarianismul a fost științific validat. Piramida vegetariană nu este doar o ilustrație, ci și o filozofie, o scară - nu spre un zeu oarecare, ci spre slava lui Dumnezeu (1 Cor. 10,31). Interesant! Doar piramidele rămân...

Consumați o dietă cât mai variată de cereale integrale, fructe și legume.

Alegeți un număr de porții corespunzător cu nevoile dvs. calorice

Limitați consumul de alimente bogate în grăsimi, colesterol, zahăr și sare

Grupele de alimente	O porție înseamnă:	Valoarea nutritivă	Nr. porții			Exemple de alimente
			1600 cal.	2200 cal.	2800 cal.	
Consumați din belșug 6-11 porții/zi cereale integrale	O felie pâine 1/2 cană cereale fierte 3/4 cană cereale uscate 1/2 cană paste fierte 1/4 cană granola (Müsli)	Glucide complexe Fibre vegetale Proteine Vitamine (B1, B2, B6, Niacina) Fier, magneziu, Calciu, cupru, mangan, fluor, crom, molibden	6	9	11	Cereale: grâu, orez integral, ovăz, orz, mci, secară, porumb
Consumați multe 3-5 porții/zi legume	1 cană zarzavaturi crude 1/2 cană legume crude tăiate 1/2 cană legume gătite 3/4 cană suc legume	Fibre Potasiu Beta-caroten (provitamina A) Folați Vitamina C Calciu Magneziu	3	4	5	Legume: conopidă, varză, broccoli, spanac, ștevie, dovleac, morcovi, cartofi, dovlecei, roșii, sfeclă, vinete, bame, țelină, păstârnac, etc.
Consumați multe 2-4 porții/zi fructe	1 fruct integral de mărime medie 1/2 cană fructe din compot 1/4 cană fructe uscate 1 cană fructe de pădure 3/4 cană suc fructe	Vitamina C Beta-caroten Fibre Potasiu Folați Magneziu	2	3	4	Fructe: mere, pere, portocale, lămâi, grepfruit, caise, piersici, prune, kiwi, papaya, mango, ananas, banane, căpșuni, zmeură, cireșe, vișine, etc. Fructe uscate: stafide, smochine, prune, caise
Consumați moderat 2-3 porții/zi leguminoase, nuci, semințe	1/2 cană leguminoase gătite 1/3 cană nuci (alune) 2 linguri unt de alune 1/4 cană semințe 2 albușuri de ou 1/2 cană tofu 1/4 cană înlocuitori carne	Proteine Zinc Fier Fibre Calciu Vitamine (B6, E, niacina) Acid linoleic	2	2-3	3	Leguminoase: Mazăre, fasole, soia, linte, bob, năut Nuci: alune, arahide, migdale, nuci pecan Semințe: susan, floarea-soarelui, dovleac Înlocuitori de carne: tofu, preparate soia
Consumați moderat 2-3 porții/zi lapte și derivate degresate	1 cană lapte degresat 1 cană lapte de soia 3/4 cană brânză de vaci 45 g brânză telemea, caș 1 cană iaurt	Calciu Proteine Vitamine (A, D, B2, B12)	2	2-3	3	Lapte și derivate: lapte, iaurt, brânză de vaci, telemea, caș Înlocuitoare: lapte de soia, lapte de tofu, brânză de soia
Consumați puțin (cu economie) grăsimi și uleiuri vegetale, zahăr, miere, sare	Vârful piramidei cuprinde grăsimi și uleiuri vegetale, sare, zahăr, miere, dulciuri, înghețată, smântână, unt, brânză cu smântână. Aceste alimente sunt bogate în calorii, dar sărace în vitamine. Majoritatea oamenilor ar trebui să consume aceste alimente cu economie (în cantități mici). Fiecare lingură de grăsime adăugată la o dietă de 2200 calorii crește cu 5% procentul de calorii care provin din grăsimi. Fiecare linguriță de zahăr crește cu 2% procentul de calorii care provin din glucide. • limitați deserturile la 2-3/săptămână • consumați cu economie miere, gem, jeleuri, siropuri, răcoritoare, zahăr, dulciuri • limitați consumul de alimente bogate în sare și uleiuri/grăsimi 1 linguriță sare (5g) = 2000 mg sodiu; 1 lingură ulei = 13,6 g grăsimi = 120 cal.; 1 linguriță ulei = 4,5 g grăsimi = 40 cal.; 1 lingură margarină = 11,4 g grăsimi = 102 cal.; 1 lingură maioneză = 11 g grăsimi = 99 cal.; 1 lingură smântână = 3 g grăsimi = 30 cal.; 1 lingură zahăr = 12 g = 48 cal. 1 lingură miere = 21 g = 64 cal. 1 linguriță zahăr = 4 g = 16 cal. 1 linguriță miere = 7 g = 21 cal.					

Sfârșit de cale

Lucreția Manea

Născută la data de 23 septembrie 1906, la Micălaca, Arad, sora Lucreția Manea a primit botezul pe când avea numai 12 ani, fiind astfel una dintre cele mai vechi adventiste din țara noastră. În 1928 s-a căsătorit cu pastorul Mihail Manea, având împreună trei copii: Elena-Lucia (Ghircoiaș), Mihai și Liviu.

Și-a însoțit soțul de-a lungul rodniciei activității, la Stupini Brașov, Brașov, Craiova și București. De peste treizeci de ani a fost văduvă, în urma morții premature a fratelui Mihail Manea.

Cu deplină încredere în Mântuitorul său, și-a încheiat viața la București, la 19 ianuarie 1995.

Alexandrina Pițurlea

Sora Alexandrina Pițurlea, soția pastorului pensionar Gheorghe Pițurlea, s-a născut într-o familie de pionieri ai adventismului vâlcean, la Sinești, Vâlcea, la 6 februarie 1919. Sora Pițurlea s-a identificat de tânără cu nevoile lucrării și ale semenilor, chiar cu prețul multor sacrificii, însoțind pretutindeni pe soțul său în lucrarea Evangheliei.

După pensionarea soțului, stabilindu-se la Călimănești, Vâlcea, au făcut din casa lor atât comunitate cât și sediu al ospitalității și centru de instruire în arta slujirii. A încetat din viață la 16 aprilie 1994.

Ioan Lascăr

Născut la 23 august 1928 și încetat din viață la Iași, la 7 august 1994, în urma unei suferințe scurte, dar implacabile, fratele Ioan Lascăr a fost un laic de frunte în biserica lui Dumnezeu, vestirea Cuvântului și slujirea semenilor fiind esența vieții sale. În

cei 38 de ani de credință a îndeplinit multe slujbe în biserică, între care prezbiter al comunității Iași timp de douăzeci de ani. Căminul pe care l-a întemeiat alături de Ecaterina a fost o familie a dragostei și ajutorării celor nevoiași, un loc al studiului și al rugăciunii.

Printre ultimele cuvinte adresate soției i-a spus: „Acum comunitatea este familia ta. Eu mi-am sfârșit alergarea, te rog să alergi frumos pentru ca la revenirea lui Hristos să ne reîntâlnim. Nu ești singură, ești cu Dumnezeu și cu frații.”

Ion Talpan

Născut la 13 martie 1922 în Focșani, fratele Ion Talpan a urmat exemplul mamei sale care devenise adventistă și, pe când era licean, a primit botezul. Apoi a urmat în viață un lung itinerar, care include doi ani la Institutul Biblic Stupini-Brașov. Comunitățile în care a trăit (Curtici, Bistrița, Târnăveni și Brașov) i-au încredințat pe rând slujba de dirijor, colportor, secretar și prezbiter.

În familia pe care a format-o în 1949 cu sora Elena Andone s-au născut trei copii: Cornelia (Orban), Dan și Lucian. Creșterea lor în temere de Dumnezeu și realizarea lor profesională i-au cerut multă trudă a sufletului și a brațelor.

Ultimii ani au fost marcați de suferință, dar și de puterea irezistibilă a credinței. În notesul său a fost găsită această însemnare din ultimele zile: „Dumnezeu nu este niciodată învins. El este în stare să transforme cele mai umilitoare eșecuri și dezamăgiri în cele mai răsunătoare biruințe!”

Sâmbătă, 17 decembrie 1994, la scurt timp după apusul soarelui, Tatăl ceresc i-a schimbat agonia în liniște, l-a acoperit cu umbra odihnei Sale.

Rudi Rădulescu

Viața lui Rudi Rădulescu a fost teribil de scurtă, căci el s-a născut la 3 august 1988, la Cămpina, și a încetat din viață la 16 noiembrie 1994, după o luptă istovitoare cu o formă fatală de leucemie.

A vădit calități deosebite - fiind talentat și inventiv, era mereu liderul copiilor cu care se juca - iar suferința și confruntarea cu moartea i-au maturizat gândirea și caracterul.

Tot ceea ce a rămas netrăit de el aici, este pe deplin realizat în Hristos, rămânând să fie adus la lumină în frumusețea nepieritoare a cerului.

Maria și Nicolae Chilom

Familia Chilom din Ciofârșeni, Argeș, s-a aflat printre pionierii credinței, fiind împreună botezați în anul 1933. În curtea casei lor a fost ridicată și inaugurată în 1945 casa de rugăciune. O familie numeroasă - cu șapte copii, șaisprezece nepoți, douăzeci de strănepoți - au fost binecuvântați în mod deosebit în cursul lungii vieți.

Maria Chilom, mulți ani primă diaconesă, a încetat din viață la 12 iunie 1993, în vârstă de 91 de ani, iar Nicolae Chilom, diacon și prezbiter mulți ani, și-a încheiat drumul pământesc la 2 ianuarie 1995, având 98 de ani.

Ana Chircă

Ana Chircă s-a născut la Băduleasa, Teleorman, la 24 iulie 1939, și a încetat din viață la 6 noiembrie 1994, la Tudor Vladimirescu-Salcia, Teleorman, după o grea suferință.

Rămân în urmă cei doi copii, Mariana și Dan.